

бюджетове дослідження селянських господарств 51 села. Співробітники технікуму брали участь в експедиції, що організував Уманський відділ Цукротресту в справі досліджування всіх садів відділу. Результати праці публікувались в «Записках Уманського с.-г. технікуму», в «Краєзнавчому збірнику—Уманщина», в «Zellstimulations Forschungen», в «Оборнике статей о состоянии садоводства на Киевщине для всесоюзной выставки», в «Вестнике виноделия» і інш.

ЛЯБОРАТОРІЯ ПАТОЛОГІЧНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ КИЇВСЬКОГО ВЕТЕРИНАРНО-ЗООТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Київ, вул. Гершуні, ч. 55

Засновано р. 1925 (як частина бактеріологічної лабораторії р. 1921). Персональний склад: Завідувач—проф. Іванов С. О. і асистент Борисевич В. О. Кошти дає в.-з. інститут. Теми робіт коло дослідження крові червоного ротатого скоту. Наслідки робіт публікується в «Записках Київ. Ветер.-зоотех. Ін-ту».

ПЕРШИЙ СТЕПОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЗАПОВІДНИК «ЧАПЛІ» (КОЛ. АСКАНІЯ-НОВА)

Асканія-Нова, Мелітопільської округи

Заповідник «Чаплі» займає суцільний масив завбільшки більше за 43.000 га землі, коло 40 верстов завдовжки і близько 18 верстов завширшки.

Декрет Раднаркому УСРР з дня 19 травня 1927 р. призначив такі завдання держзаповідника: зберігати і вивчати цілинний степ і його природу, зберігати, акліматизувати й вивчати за умов степу тваринні й рослинні види, виводити й розплоджувати у масовій кількості тваринні й рослинні види народньо-господарського значення.

Для здійснення цих завдань заповідник має: Науково-Степову Станцію, з Метеорологіч. відділом, зоопарк, Ботанічний парк, Зоотехнічну Станцію, Фіто-технічно-селекційну Станцію, Музей, Наукову бібліотеку та архів.

Цілинного степу в Асканії—близько 32.000 га: з них 6.000 га оголошено абсолютно-заповідним недоторканим степом; територію з метою охорони природи й наукового вивчення її вилучено з усіх видів господарського користування; решта цілинного степу (приблизно 26.000 га) використовується під покоси й випас овець і інших тварин.

Під рільництво в Заповіднику використовується щось біля 10.000 га.

Директор Заповідника—Бега Ф. Ф.

Заст. Дир-ра—зав. Наук. част.—проф. Станчинський В. В.

Науковий персонал степової станції: спец. зоологічного відділу—орнітолог—Шуммер О. О., ентомолог—Медведев М. Ф., спец.-ботаник—Шалит М. С., завідувач Зоопарку—Фортунов Б. К., помічники завідувача—Гунали О. Т. й Сіяноко К. Є.; Завідувач Музею—Рибертер Г. І., Досвідними Станціями при Заповіднику керують: Зоотехнічною—проф. Іванов М. Ф., Фітотехнічною—Коварський А. Є.

Заповідник, як установа Всесоюзного значіння перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Наукова Частина Заповідника утримується коштом держбюджету близько 150.000 карб. на 28-29 рік (з додатком до них коштів із господарських прибутків заповідника і асигнувань інших установ і організацій).

Виробничо-Господарська Частина перебуває на самопостачанні. Науково-Степова станція вивчає: 1) степовий рослинний покрив, його еволюцію, характер і динаміку ґрунтів степового масиву і плодів; 2) вивчає південно-степову фауну з боку біології, екології і систематики видів степової фауни.

Зоопарк провадить: вивчення процесів акліматизації й досліді щодо акліматизації чужоземних видів фауни в умовах південно-українського степу, досліді видової гібридизації, опрацювання теорії генетичного синтезу, і робота генетичного характеру над населенням зоопарку в напрямку відновлення деяких видів тварин і утворення нових відмін тварин і птиць; досліді штучного запліднення. Зоопарк за теперішнього часу має представників тварин і птиць з різних місць земної кулі, насамперед—степових просторів.

Наукові праці публікується у власнім друкованім органі: «Вісті Державного Степового Заповідника—«Чаплі» (видано 4 томи) і в різних журналах. Докладний опис заповідника та його наукових виробничо-господарських робіт видано в багато ілюстрованім збірнику статей »Степовий Заповідник«—«Чаплі» (кол. «Аксанія Нова»). вид. Держвидав'у—1928 р.

Зоотехнічна станція при державному заповіднику «Чаплі». Заокновано станцію року 1925. Провадить вона дослідчю й племінну роботу в галузі вівчарства, свинарства, скотарства. Завідує станцією проф. Іванов М. Ф. Зоотехніки станції Белехов П. П., Гребень Л. К.; є ще один асистент і хемік.

В галузі вівчарства досвідна й племінна станція веде роботу з мериносами типу «Рамбульє», «Прекос» і з циганськими вівцями, з трубововняними породами, як каракульська, чунтукська й малич, а також коло англійських м'ясних порід: шропширської, темпширської, лінкольнської. Всього овець є понад 21.000 шт., але передбачається довести кількість тонкововняних овець до 41.000 голів. Багатогранні завдання в галузі племінного вівчарства станція супроводить широко поставленою досвідною роботою в галузі розплоду, годування, відгодовування й утримання, а також вивчання якості вовни, кормів і продукції.

Окрім того завзялася розв'язати питання, що зв'язані з генетикою, методами розведення й другими біологічно-зоотехнічними чинниками розпліднення й добору свійських с.-г. тварин. Вже одержано понад 20 комбінацій метисів овець різних порід, коло яких провадяться зоотехнічні й генетичні спостереження й досліджування. В галузі свинарства досвідна й племінна станція ставить собі завдання розвести висококлясових племінних великих білих англійських свиней, крім того виводить місцеву поліпшену свиню для степової смуги України; досвідна робота, крім того, провадиться в справі питань годівлі свиней взагалі і зокрема на бекон і питання використання природних і штучних випасів у степових умовах. Робота коло великого рогатого скоту племінна й досвідна ведеться в галузі червоно-німецького скоту й сіро-українського, при чім, щодо останнього (сіро-українського скоту), робота провадиться в двох напрямках: 1) розвитку молочності через виділення молочних ліній і відповідного годування й виховання і 2) розвитку скороспілості й м'ясних якостей, для чого мають на оці прищиплення крові романьолів. Заповідник видає по станції свій бюлетень.

Фіто-технічна станція при державному заповіднику «Чаплі». Станцію засновано року 1926. Має вона такі розділи робіт: селекція с.-г. рослин, сортоспроби, вивчення польових культур, ботанічне вивчення й заховання культурно-польової фауни степів України.

Завідує станцією Коварський А. Г. Крім нього провадять роботи ще два фахівці: Лаврова В. О. і Рижиков Д. П.

На програмі станції стоять такі питання: 1) вивчення расового й сортового складу культурно-польової фауни району посушливої Причорноморщини; 2) притягування всяких можливих видів і сортів матеріалу упораних і неупораних у нас культурних рослин із різних країв, природньо-історичні умови яких ідентичні з умовами держзаповідника; 3) сортовивчення й сортоспроби найголовніших культурних рослин з притяганням найвидастливіших селекційних і господарських сортів нашого й чужоземного походження; 4) організація маточних, селекційних і ботанічних, колекційних розсадників. Фактично провадиться селекція озимої пшениці, сояшника, вівса, сортоспроби озимої пшениці, сояшника, вівса, ячменю, ярої пшениці і трав; сортовивчення бобових, баштанних і трав; досліді боротьби рас і вивчення популяцій, вивчення нових культур при умові зрошування й без нього,—нових технічних культур: бавовнику, кенафи, райдерова, земляного горіха й інш.

Наукові роботи станція друкує в органі заповідника «Вісті Державного Степового Заповідника—«Чаплі», в бюлетенях і в спец. журналах.

ДЕРЖАВНИЙ ЗАПОВІДНИК—«КОНЧА-ЗАСПА»

Київ, вул. Леніна 46

Засновано року 1921. Перебуває в Будаївському районі під Києвом. У склад заповідника входять: озеро «Конча-Заспа» і протоки: Боцстрик, Глушик і Старик. Разом коло 180 гектарів землі.

Завідувач заповідника Шарлемань М. В.; заповідник перебуває під орудою Наркомзему УСРР.

Заповідник засновано з метою охорони й вивчення рибних багатств Дніпра і вивчення дніпрянських оболоней. Заповідник провадить вивчення умов перебування й розмноження риби в водах заповідника, відкіля риба йде до Дніпра. Веде спостереження біологічні над різними видами риб. Досліджує склад видової риби вод заповідника. Вивчає загальні питання рибного господарства.

ДЕРЖАВНИЙ РИБНИЙ ЗАПОВІДНИК «КОНЧА-ЗАСПА» ІЗ ДОСВІДНОЮ РИБНОЮ СТАНЦІЄЮ

Київська округа, Київський район, близько села Вита-Львовська.

Київ, вул. Леніна, ч. 46

Засновано року 1921. Структура: відділи—гідробіології, іхтіології, охорони природи й лабораторія досвідної рибної станції.

Персональний склад: директор заповідника Шарлемань М. В. (зоологія, орнітологія), Белінг Д. Є. (іхтіологія), Завітовський П. (рибництво), Гримайловська М. А. (гідробіологія), Овчинник М. М. (іхтіологія). Заповідник існує коштом асигнувань Наркомзему. (Досвідний відділ). Темі робіт: вивчення гідрологічних і гідробіологічних умов заповідника; біологічне й флористичне вивчення заповідника; вивчення темпу росту й їжі ляща, в'язя й других видів риби; вивчення фауни наземних хребетних. Співробітники брали участь в експедиції Укрнауки щодо дослідження південного Бугу й порожистої частини Дніпра. Наслідки робіт публікуються в «Бюлетені Державної Іхтіологічної Станції» (в Херсоні), в «Трудах с'єздів зоологов», «Украинском охотнике и рыболове», в «Русском гидробиологическом журнале» (Саратов), в «Збірнику праць біологічної станції» УАН.

ДЕРЖАВНІ УЗМОРСЬКІ ЗАПОВІДНИКИ

Скадівське, Херсонської округи

До складу державних узморських заповідників належать острова і частини узбережжя Чорного й Озівського моря, а саме острова: Тендер, Джарилгач, Довгий, Білючий, коса Обіточеська,

частина тоси Білосарайської, Солонозерна лісна дача й інші. Територія їхня близько 25.000 гектарів, не рахуючи водяної. Всі ці місцевості Раднарком УСРР 14 червня 1927 року оголосив заповідниками. Директор заповідника Ткаль Г. В. Заповідники перебувають під орудою Наркомзема УСРР. Завдання заповідників узморських: зберегти й вивчити природу заповідників, зокрема характер і склад рослинності, характер і склад фауни, зокрема птахів, поставити вивчення й досліді використання диких рослин, що відзначаються технічними якостями і т. інш.

ПІВНІЧНА КРАЄВА МЕЛІОРАЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ

Київ, вул. Комінтерну, ч. 2

Засновано року 1926 П. К. М. О. Провадить науково-дослідчі роботи у межах Полісся й Лісостепу УСРР для чого виряджає спеціальні експедиції й камеральні розроблення й має у своєму складі окремий кадр спеціалістів; особистий склад наукових робітників такий: завідувач організації інж. Пахомов С. Я., Смоленський А. К. (досвідна меліорація), Квєцинський В. С. (спеціаліст в галузі пісків і ярів), Тюленев Н. О. (спеціаліст культур-технік), Личкова Є. Л. (спец. гідрогеолог), Зеров Д. К. (спец. ботанік-болотознавець). ПКМО перебуває під орудою Наркомзема УСРР; фінансується коштом держбюджету, а окремі завдання місцевого значення за кошти місцевого бюджету.

Виконано такі польові роботи експедиційного характеру: вивчення результатів висушування оболоні річки Супоя, вивчення приросевих ярів, теоботанічне досліджування заболотяних оболоней р. р.: Згар, Сула, Супой і окремих болот, облік висушувальних систем країни і наслідки їхніх робіт; складено каталога свердловин на воду, гідрогеологічна мапа колишньої Волинської й Київської губернії; розроблено матеріали досліджування гідростановлень по всій країні. На майбутнє поставлені питання: гідрогеологічне дослідження Кременчуцької округи, гідромодульні досліджування і вивчення техніки висушування на досвідних станціях; досліджування держлукфонду і кормової площі за висушувальними системами, вивчення дючих ярів, досліджування болот і результатів висушування, досліджування гідроспоруджень щодо використання гідроенергії по річках: Північний Донець, Псьов, Оскол; намічено гідрогеологічний опис округ Полісся й Лісостепової смуги; скласти мапи свердловин, мапи артезійських вод, мапи поширення водяних горизонтів у верхніх шарах третичних і четвертичних осідань, картковий каталог об'єктів меліорацій і гідротехнічних споруджень. Передбачено провести: облік висушувальних систем, досліджування водопостачання селам і досліджування держлукфонду.

ПКМО видала каталог свердловин України і спеціальні інструкції. Опріч того огляд: «Піски та яри України».

ПІВДЕННА КРАЄВА МЕЛІОРАЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПКМО»

Одеса, Воронцовський пров. ч. 8

Засновано року 1921. Управа ПівдКМО має в Одесі дві гідрометричних станцій—Південно-Бузьку і Дніпрову і три дослідчі партії по ділянках: Херсонській, Вознесенській і Миколаївській і зрошувані ділянки.

Завідус організації інжен. Фаворін Н. Н. (гідротехніка й меліорація); співробітники: інж. Кортацці А. І. (дослідна меліорація), геолог Галонов Є. А. (гідрогеологія), інж. Центнер І. Я. (водопостачання), Піотровський О. І. (грунтознавство, меліорація, статистика), інж. Попов В. (гідрологія), Петровський П. О. (меліорація); Виконавчі робіт Херсонської гідромодульної ділянки: Петровський П. О., Вознесенської—Жоравович Г. С., Миколаївської—Тропер В. А.

Гідрометричними станціями завідують: Південно-Бугською—інж. Попов В. М., Дніпровою—інж. Максимович М. С., Вознесенською зрошувальною ділянкою завідує інж. Кортацці А. І. ПКМО перебуває під орудою Наркомзему УСРР.

Основним завданням ПівдКМО є: 1) вивчення природно-історичних умов степової смуги України з визначенням районів, вживання й характеру потрібних меліорацій і досліджуванням виконаних меліоративних улаштувань і споруджень; 2) поставлення на спеціальне влаштованих станціях дослідів щодо розроблення раціональних метод меліорацій. Виконано такі роботи: гідрогеологічна мапа від Дністра до Бугу; досліджено артезійські води й колоязі Мелітопольської округи, досліджено долини річок: Токмаку, Молочної, В. Виськи, Синохи, Кальмисусу, Інгульця і Південного Бугу; розроблено питання іригації Півдня України; проведено досліді машинного свердління. Досліджено ґрунти Дніпрових плавень і Низово-Дніпрових пісків; питання водопостачання залюднених пунктів і земель призначених до заселення; складено план реорганізації землевпорядження і організації зрошуваного господарства Вознесенського масиву на площі 4.000 десятин землі; переведено досліджування в долині річки Берди з метою меліорації 4.500 гектарів; переведено дослідження на річці Південний Буг з метою проектування гідроелектростанції; вивчено режим багатьох річок і ґрунтових вод, режим плавней і т. інш. В досвідно-меліораційній справі на досвідних ділянках ПКМО (Вознесенській, Каменській і др.) провадиться досвідна культура сільсько-господарських рослин.

Науково-дослідчі роботи ПКМО публікується в трудах ПКМО. Видає 9 випусків, а крім того статті містяться в різних журналах.

ЦЕНТРАЛЬНА ТОРФЯНА ЧАСТИНА НАРКОМЗЕМУ УСРР

Київ, вул. Комінтерну, ч. 2

Існує з 1922 року. Ц.Т.Ч. веде дослідчі польові роботи й камеральні розроблення питань щодо вивчення болот і торф'яників України,—визначення властивостей і якостей торфу, умов розроблення

його й господарського використання. Персональний склад: завідувач ЦТЧ—Клопотов В. Н. (болотознавець і ботанік), Курдюмов С. В. (торфтехніка і економіка), Циціліано Д. Д. (с.-г. використання торфу). При ЦТЧ є хемічна лабораторія. ЦТЧ перебуває під орудою Наркомзему УСРР; бюджет на 1927-28 р.—40.000 крб.

За час свого існування ЦТЧ виконала: 1) статистико-облікові роботи щодо досліджування болот і торф'яників, здобуття торфу і його використання; 2) виконала зведення хемічних і технічних даних про торф України, проаналізувавши зразки торфу на попельність, теплотворчу здатність, на склад азоту, сірки, коксу, летких речовин і т. ін.; 3) дослідила ряд торф'яних масивів, у тім числі «Центрального Замглау» Чернігівської округи понад 5.000 десятин, «Кадрашинське» Херсонської округи понад 2.000 десятин; 4) улаштовано на декількох досвідних станціях і в селянських господарствах досліди використання торфу, як угноєння, або підстилки і т. інш.; 5) торфотехнічні роботи вивчення висушування торфу, кустарного здобуття його, машинового здобуття, спалювання торфу і в) роботи щодо оброблення пляну створення торф'яної промисловости, результатом цих робіт з'явилася книжка «Перспективи розвитку торф'яної промисловости на Україні», видання 1927 р. Роботи свої друкує в журналах: «Торф'яное Дело», «Науково-Технічний Вісник» (Харків), «Український Землевпорядник» (Харків), передбачається видання власного органу.

АЛЕШКІВСЬКА ПІСЧАНО-МЕЛІОРАЦІЙНА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Алешки, Херсонської округи

Засновано станцію року 1926. Структура станції передбачає 5 відділів: лісомеліоративний, гідрологічний, агрономічний, ентомології і економіки з питаннями вживання. Директор станції Топчевський А. В. (лісомеліоратор), Леонов О. Г. (лісництво), Шейнвальд М. А. (гідролог), Журбина Л. І. (агроном), Кистенко Н. К. (ентомолог). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету.

Затальна проблема робіт станції: вивчення властивостей і способів використання низово-Дніпрових пісків: вивчення їх повинно бути з боку гідрологічного, кліматичного, ґрунтового, ботаніко-географічного, ентомологічного. З метою виявлення придатности цих піскових арен під сільське господарство, лісні й спеціальні культури; стоїть перед вивченням цих культур, перед вивченням технічних способів господарювання і виявлення їх економічної ефективности. Станція перебуває в стадії організації.

ПРИДЕСНЯНСЬКА ДОСВІДНА ЯРОВА СТАНЦІЯ

Покошичі, Понорницького району, Глухівської округи

Засновано року 1923. Станція має в своєму персональному складі інженера-гідролога, лісомеліоратора, метеоролога, агронома

і гідротехніка. Директор станції інж. Магомедов А. Д. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, утримується коштом держбюджету. За час свого існування станція виконала: вивчення процесу й причин розмиву, питання водозбігу весняних і зливних вод (величина водозбігу і вплив його на зростання ярів), виробляла методи боротьби проти яроутворення і способи використання земель, що розмиваються. Програма робіт на майбутній час має в основі зазначені питання з підсиленням лабораторно-аналітичним обробленням питань і поширенням території польових дослідчих робіт. До зазначених питань на майбутній час додається: вивчення способів боротьби проти розмивів, зволожувальні роботи (снігозатримання і водозатримання), вивчення запобіжних засобів боротьби проти розмивів. Окремі роботи станція друкує в органі Київської крайової сільсько-господарської дослідної станції «Шляхи сільського господарства Київського краю». Звітний матеріал готується до видання.

ПІДСТАВСЬКА БОЛОТЯНА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Гельмязов, Шевченківської округи

Засновано року 1916. Тимчасово виконує обов'язки завідувача станції Козел П. С. Станція перебуває на місцевому бюджеті Шевченківської округи з дотацією від Наркомзему УСРР. Бюджет 12 тисяч крб. на рік. Станція перевела ботанічне вивчення Засульського плато, геоботанічне вивчення долини річки Супою (болотяних формацій), ведеться вегетаційні й польові дослідження с.-г. культур на болотяних ґрунтах. Станція видала роботи: Спесівцева П. В. (колишній завідувач станції): «Краткий исторический очерк организации и деятельности Подставского опытного поля» і «Болотные почвы Полтавщины».

РУДНЯ-РОДОВЕЛЬСЬКА БОЛОТЯНА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Ст. Пост Дровняний, Південно-Західних залізниць, Коростенської округи

Засновано року 1923. Станція має в своєму складі відділи: луковий, меліораційний і вживання, а також дві філії: Буровка, Чернігівської округи і Озиряни в Коростенській окрузі. Персональний склад робітників станції: директор Тюленев Н. О. (спец.-культура болот і луківництва), Масютин Н. Н. (спец. луківник), Єфіменко С. С. (спец. гідротехнік), Білик (спец. культур. технік). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. За час свого існування станція дослідила з гідрографічного боку територію станції і місцевости, що до неї прилягає; досліджено ґрун-

ти станції переведено роботи щодо закладіння ряду систем відкритого й закритого дренажу. Закладено декілька рядів водомірних колодязів. Виконано спроби удобрення болотяних ґрунтів; досліди щодо вивчення найскорішого розкладання торфу і звільнення мінеральних речовин, що є в ньому; влаштовано вивчення різних травосумішей для лукового й пасовищного користування; докладне вивчення культур вівса на болотяних ґрунтах. Зазначені вище питання залишаються і на майбутнє п'ятиріччя.

Окремі наукові статті станція друкує в різних журналах. Звітного характеру роботи станція видає в «Трудах» станції. Видано 3 випуски.

САГАЙДАКСЬКА ДОСВІДНО-МЕЛІОРАЦІЙНО-ЗРОШУВАЛЬНА СТАНЦІЯ

Н. Буг, Миколаївської округи

Засновано станцію на балці Сагайдак, що впала в річку Інгул (Миколаївської округи). Існує станція з 1912 року, та підчас війни й революції вона була зруйнована дощенту й пограбована. Відновила її року 1922 Південно-краєва меліораційна організація. Обов'язки звідувача станції тимчасово виконує тов. Сжибницький; досвідну роботу провадить агроном Малахов. До 1927-28 року станція перебувала на держбюджеті Наркомзему, а з 1927-28 року її переведено на кошти місцевого бюджету Зінов'ївської округи. За місцевим бюджетом року 1927-28 станція коштів не одержала, але роботу провадила на дотацію Наркомзему (6.500 крб.). Станція має спеціальні гідротехнічні спорудження й являє собою дуже цінну установу для досвідно-зрошувальної роботи, зокрема у зв'язку з Дніпрельстаном. Станція вивчає різні с.-г. культури в умовах штучного зрошування. Завдання: 1) вивчення оптимального гідромодулю для зернових культур і інш., як. наприклад, картопля, кукурудза, сояшники, цукровий буряк, квасоля, коноплі, люцерна; 2) вивчення способів поливання—напуском, борознами, затопленням, дощуванням; 3) вивчення техніки зрошування (вплив кожного поливання, вплив комбінацій в поливанні, норми поливання), підтримування вологості ґрунту, вивчення площі живлення для різних рослин в умовах зрошення при різній гущині засіву і 4) сортоспроби при умовах зрошування і без нього. Програм і завдання надруковані в трудах південної краєвої меліораційної організації, вип. I і вип. II, і відомості про роботи станції в інших випусках трудів НКМО.

ДНІПРОВА ПЛАВНЕВА ГІДРОМЕТРИЧНА СТАНЦІЯ

Перебуває близько м. Нікополя на річці Дніпрі, Запорізької округи. Через Південну краєву меліораційну організацію — Одеса, Воронцовський пров., ч. 8

Заснувала станцію року 1925 Південно-краєва меліораційна організація. Завідувач станції інж. Максимович М. С., гідрометр Рутковський В. А. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Безпосереднє керівництво в роботі одержує від Південної краєвої меліораційної організації (ПКМО — Одеса). Завдання станції: вивчення умов затоплювання плавней Дніпровою водою і його плавневих потоків; вивчення зимового режиму річки Дніпра і його допливів; вивчення режиму ґрунтових вод на плавнях; вивчення зверхнього водозбігу; вивчення змін річища й придатності вод для зрошування; вивчення наміву Дніпра на плавнях; вивчення припливу води на плавні й відпливу з плавней і т. інш. Наслідки роботи друкується в трудах ПКМО.

ПІВДЕННО-БУЗЬКА ГІДРОМЕТРИЧНА СТАНЦІЯ

Близько села Велика Александрівка, на р. Південний Буг, Миколаївської округи. Через ПКМО — Одеса, Воронцовський пров., 8

Заснувала станцію року 1922 на р. Бугу Південно-краєва меліораційна організація. Завідувач станції Попов В. М., при ньому гідрометр Габузов В. М. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Безпосереднє керівництво в роботі одержує від ПКМО. Станція провадить такі роботи: гідрометричні й спостереження на 4-х водомірних постах, що на р. Південний Буг, вивчення зміни річища р.к., вивчення водозбігу, режиму ґрунтових вод, спеціальні гідравлічні досліджування, а саме — пульсація потоку, розподіл швидкостей, досвіди на проточування в різних ґрунтах і т. інш. Наслідки роботи друкується в трудах ПКМО.

АРТЕМІВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ДОНБАСУ

Артемівське, поштова скринька ч. 26

Засновано станцію року 1926. Замість скасованого за нецеліскупістю Луганського досвідного поля. Ґрунт станції — звичайна чорноземля. Станція має відділи: 1) різниництва, 2) економки і жививання, 3) підвідділ агрохемії і 4) підвідділ ентомології, окрім того має 3 опорних досвідних ділянки: 1) Кабанська, Куп'янської округи, 2) Іванівська, Луганської округи і 3) Сталінська,

близько м. Сталіна; намічено організувати четверту опорну дослідну дільницю при м. Алчевськ. Директор станції агроном Чунтулов В. М. Спеці. відділу рільництва: Іванченко Л. А., Хоронілов І. І., Матвієнко В. І. Завідувач ентомологічного підвідділу—Вальх Б. С., асистент ентомолог підвідділу Дороніков Є. Я., спец. щодо колективних дослідів, Щербаков В. П. Спец. відділу економіки й вживання—Дрижерук І. І. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету; крім того, має спеціальні кошти з господарства (насіництво). Опорні досвідні дільниці утримуються коштом місцевого бюджету. Станція перевела ґрунтове й геоботанічне досліджування району, який вона обслуговує; розробила програми станції й опорних досвідних дільниць, а також програми дослідів при с.-г. школах. Головні завдання Артемівської станції і її опорних дільниць є: вивчати й розробляти технічні основи раціональної організації рільництва східної степової смуги України. Окремі питання цієї загальної проблеми такі: 1) значення одностійних і короткотермінових перелогів, як найхарактерніших явищ в рільництві східного степу; 2) способи найліпшого просування в місцеве рільництво кардинальних способів боротьби проти бур'янів (пари, пропашні культури і умови найбільшої рентабельності їх); 3) вивчення сортів різних с.-г. рослин; 4) вживання угноєнь; 5) визначання кормового питання і 6) вивчення шкідників.

ЯКИМІВСЬКА ТРАКТОРОСПРОБНА СТАНЦІЯ

Ст. Якимівка, Південних залізниць, Мелітопільської округи

Засновано року 1912. До 1926 року була під орудою Наркомзему РСФРР і робота її полягала насамперед в досліджуванні збиральних с.-г. машин і тракторів. З 1926 р. станція перейшла під оруду Наркомзему УСРР, але без устаткування, через що з 1926 року станція заново організує свої роботи і заново устатковується. Науковий персонал станції такий: директор станції—агроном Глядковський І. І., завідувач відділу машиноспоби й трактороспоби—інженер Класен Я. Я.; спец. машинознавець—інженер Тутер Н. П. Завідувач ремонтно-складальної майстерні—інженер Волюшин. Станція має 3 відділи: машиноспоби, агрономічний і моторопрпаганди. Є ремонтно-складальна майстерня і метеорологічна станція. Утримується станція коштом держбюджету Наркомзему УСРР і Тракторного комітету України. Головні завдання станції: всебічне вивчення тракторів і машин сільсько-господарських, що до нього причіплюють; вивчення так з боку конструктивної їх досконалості, як і з точки зору агрономічної доцільності; вивчення економіки тракторної справи і питань раціонального користування тракторами,

а також питання тракторизації сільського господарства України взагалі. Станція дослідила вже декілька систем тракторів і машин, що причіплюють до нього, насамперед збиральних машин. Звіт про роботи за 2 роки складається для видання. До цього часу станція дослідила багато тракторів: садову фрезерну машинку Сіменс-Штуккерта. Дослідила тракторні молотарки. Досліджує жатку-молотарку. Почасти дослідила, почасті закінчує досліджування плугів різних типів і марок, луцильників і дискових борін і т. інш.

ВІННИЦЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Вінниця

Засновано року 1922, але досвідчу роботу розпочала лише в 1924 р. Станція має відділи: рільництва, агрохемії, вживання і загальний відділ. Штат 21 чол. Директор станції Левицький М. О. (з 1928 р.). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету. Станція має призначення обслуговувати з сільсько-господарського досвідного боку район світлосивих і темносивих суглинків і сильно деградованих чорноземель Поділля. Звіти станція покищо не публікувала. Станція перебуває в періоді організації.

ДОСВІДНА СТАНЦІЯ «ВИЛИ»

Житомир

Засновано року 1922. Має відділи рільництва і вживання, а також племянний розсадник червоного білоголового скоту. Співробітники—директор станції Пацелій І. І.; Пальміна В. Ф. (спец. рільник), Богушевська В. Н. (спец. хемік), Марченко Д. В. (спец. вживання), Михайлова В. В. (спец. скотарства). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, але утримується коштами місцевого бюджету в дотацію держбюджету; загальна сума асигнувань 20.000 крб.—плюс до цього прибутки з господарства. Станцію засновано з метою досвідно-агрономічного обслуговування супіскової, суглинястої і піскової частини північної й середньої Волині, а тому відповідно до природних умов району завдання станції. вишукування способів підвищення родючості ґрунтів і відповідної організації господарства. На майбутнє п'ятиріччя станція намічає: провести в селянське господарство свої придбання щодо поліпшення піскових ґрунтів, розв'язання жорнового питання, вивчення економіки району і розвивати далі свої дослідно-спробні роботи щодо рільництва і скотарства. Звіти станції про роботу за роки 1924-26 опубліковано.

ВОЗНЕСЕНЬСКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Вознесенське, Миколаївської округи

Засновано року 1914, але фактично станція розпочала роботу з 1922 року. Має відділи: хліборобства з підвідділами агрохемії і бур'янів і відділом вживання. Штат 18 чоловіка. Виконує обов'язки директора спец. Лебедев. Станція перебуває під орудою Наркомзему (входить до складу досвідної краєвої Одеської станції); фінансує Наркомзем за держбюджетом. Головне завдання станції—вишукати найпродуктивніші форми полупарового господарства з частинною заміною чистих шарів зайнятими і виявити найвигідніші й найраціональніші сівозміни для свого краю. Результати роботи і програму опубліковано у виданнях станції (є чотири друкованих випуски трудів станції).

ДАРНИЦЬКА ЛІСОВА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Роз'їзд Бортичі, Південних залізниць

Засновано станцію року 1914 і після занепаду підчас війни й революції, відновлено року 1924. Станція поділяється на відділи: стаціонарних робіт, досвідно-експедиційна партія, лісна досвідна дача і музей, що міститься в Києві (вул. Революції, 27). Завідує станцією ентомолог лісник Головянко З. С., завідує досвідно-експедиційною партією ентомолог лісник Іллінський А. І.; ентомолог дослідник Грезе Н. С.; завідувач музею Жихарев І. І.; інструктори боротьби проти шкідників—ентомологи лісники: Руднев Д. Ф., Тьопкало В. Л., Пархоменко В. І.; метеоролог Мальвін В. К. Станція перебуває під орудою Всеукраїнської Управи лісами (ВУПЛ); бюджет її від 10—12 тисяч крб. щороку. Станція вивчає шкідників лісового господарства й розробляє способи боротьби проти них. Досліджено декілька видів шкідників лісу; досліджується українські ліси, ушкоджені шкідниками; провадяться спроби щодо вироблення кращих способів закультивовання ділянок, що в різній мірі ушкоджені шкідниками. Проводиться з'ясування різних способів підсочки сосни на розмножування шкідників; провадиться мікрокліматичне досліджування на ділянках різної ширини; станція керує засобами боротьби проти лісових шкідників на Україні. Наукові праці друкуються в трудах з лісової досвідної справи на Україні (вид. ВУПЛу) і в спеціальних лісових і ентомологічних журналах; 15 статей із праці станції опублікували співробітники станції.

ДНІПРОПЕТРІВСЬКА КРАЄВА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ІМЕНІ І. Є. КЛИМЕНКА

Синельникове, Південних залізниць, Дніпропетрівської округи, міська філія: Дніпропетрівське, майдан Дем'яна Бідного, ч. 6

Засновано станцію року 1914. Має такі відділи: рільництва, селекції, бур'янів, агрохемії, метеорології, ентомології, фітопатології, с.-г. економіки, скотарства, городництва з підвідділами поливальної культури, вживання й загального (адм.-госп. відділу). Директор станції, він же і завідувач відділу рільництва Овсянников Б. О., пом. директора щодо наукової частини Добровольський Н. М., завідувачі відділів: Бауман О. А. (селекції), Шевелев І. Н. (бур'янів), Бортард О. І. (фітопатології), Бутов В. В. (агрохемії), Равіч В. О. (метеорології), Плюйко П. А. (скотарства), Дулов І. Г. (економіки), Щюртін С. Т. (городництва), Солдатов Л. З. (вживання); спеці рільництва: Міцман І. П., Крим Я. С., Мавродій З. О.; спеці селекціонери: Ващенко О. О., Соколов Б. П., Руденко П. Н., Антилов, Клімов Л. П.; спец агрохемік Арбузова; спец ентомолог Стрельцов І. І.; спеці в галузі скотарства: Савченко, Баранецький, Банков; спец городник Шедунов; спец вживання Половой М. І. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР на держбюджеті. На 1928-29 р. асигновано 220.000 крб. Крім того станція має кошти з власного господарства і від різних установ за темові завдання (місцевий бюджет, агрофонд, масложирсиндикат і інші). Станція працює над такими питаннями: 1) техніка рільництва (обробка ґрунту, засів, удобрення, елементи сівозміни); 2) селекція озимої й ярової пшениці, ячменю, кукурудзи, сояшника і сортоспроби; 3) вивчення складу й біології бур'янів і умов розвитку їх у залежності від різних технічних способів рільництва; 4) вивчення грибових хвороб рослин; 5) вивчення фізико-хімічних чинників родючості ґрунту (водний режим, вапна і фосфориста кислота в ґрунті); 6) вивчення взаємовідносин елементів і розвитку культурних рослин; 7) вивчення шкідників с.-г. рослин і засоби боротьби; 8) науково обґрунтування раціональних способів годівлі й виховання тварин (великий німецький скот і свині); племінне розмножування овець і птиці; 9) вивчення взаємовідносин економічних чинників місцевого господарства і способів с.-г. техніки. Про свої наукові роботи станція випустила в світ 41 видання (насамперед щодо бур'янів, скотарства, фітопатології, метеорології, а також програм і схеми рільницьких дослідів, крім того видано 14 популярних брошур для селян.

ДРАБІВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Ст. Драбово-Барятинська, Південних залізниць, Прилудської округи.

Засновано року 1910. Складається із відділів: рільництва, агрохемії, економіки і вживання. Директор тов. Лобовіков.

Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету. Програмні питання станції: 1) нагромадження нітратів в ґрунті у зв'язку з удобренням, обробкою, сівозміною, рельєфами і вологою; 2) значення чистих і зайнятих парів і способи обробки їх; 3) значення часу оранки на пар; значення лущіння; 4) час оранки на в'язь; 5) способи засіву, густина й час засіву; 6) вивчення засмічення полів; 7) сортоспроби; 8) культура зернових пропасних і трав; 9) вивчення елементів сівозміни; 10) вплив гнойового й мінерального добрива на врожай різних с.-г. рослин. Крім дослідів на станції проводяться масові досліді в різних господарствах. Станція має звіти про свої роботи—6 випусків.

ДЕРЖАВНА ІХТІОЛОГІЧНА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Херсон, Червононудентська, 5

Засновано станцію року 1921 з початковою назвою Всеукраїнська державна Черноморсько-азовська науково-промислова дослідна станція (ВУДЧАНПОС). Станція має іхтіологічну й хемічну лабораторію, музеї, бібліотеки; має спостережний пункт в м. Очакові. Персональний склад: Директор станції—учений іхтіолог Ісаєнко В. Л., заступник директора, він же й завідувач хемічної лабораторії Шептицький Г. А., завідувач музею—біолог Егерман Ф. Ф., співробітники—асистент іхтіолог Сироватський І. Я., лаборант-хемік Овдов Н. В., лаборант-біолог Гудимович П. К.; спостережник Сироватська Н. І. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету коло 30.000 карб. Станція виконала роботи: дослідження системи річки Дніпра (нижче порогів), Дніпробузького лиману й річки Буга. Окрім того: дослідила рибацтво північно-західного узбережжя Чорного моря, низового Дніпра й Дніпрових порогів; б) провадила досвідні лови осетрові в Дніпрі; в) досвідний лов червоної риби в Чорному морі; г) досліджувала свердлових вловів бичків. На найближчий час пам'ячено: досліджування осетрів, тарані, язя і вир'зуба, спостереження над рибацтвом низового Дніпра, аналізи осетрового м'яса і др. риб, аналізи води й ґрунтів дна р. Дніпра, і досліджування травних соків риб. Роботи свої станція публікує в своїх бюлетенях і трудах. Видано з томи трудів станції.

КИЇВСЬКА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ПРАЦІ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Київ, вул. Короленка, 33

Існує з 1923 р. Завідувач станції агроном Горкуша О. Є., спеціаліст щодо техніки праці. Основний науковий колектив скла-

дається із спеціалістів з різних галузей: при станції є наукова рада із спеціалістів станції і представник в других науково-господарських організацій.

Персональний склад: Апостол Г. Г. (зоотехнік), Власенко О. Ю. (організація сільсько-господарської праці), Вітте Н. К. (фізіологія і гігієна праці), Кушніренко Ф. Г. (техніка праці). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Бюджет станції 25.000 крб., складається він із асигнувань Наркомзему УСРР, Цукротресту і Укррадгоспоб'єднання. Вся робота станції скерована до вишукування правильних способів нормування і раціональної організації праці в сільськ. господарстві як людини, так і тварини. Окремі роботи станція публікує в радянській і закордонній науковій пресі, а також видає звітні роботи в своїх виданнях (окремими книжками видано 4 роботи проф. Подгаєцького щодо питань наукової організації праці в сільському господарстві).

КИЇВСЬКА КРАЄВА СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ.

Київ, вул. Леніна, № 46

Засновано у 1914 р. Має такі відділи: 1) рільництва, 2) агрохемії, 3) ентомології, 4) фітопатології, 5) машинознавства, 6) економіки, 7) с.-г. метеорології, 8) пристосування, 9) скотарства (у Б. Церкві) й 10) селекції з такими п-відділами: а) картоплі, б) кормових трав, в) злаків й г) бобових. Склад наукових співробітників: О. К. Филиповський, Ф. С. Степаненко, Е. Й. Заславський, Г. Е. Спангенберг, К. М. Малюшицький, П. О. Ярошевський, П. Г. Найдін, П. М. Кравченко, П. А. Пройда, Р. Д. Шехаїв, О. І. Туткевич, О. О. Зубченко, О. О. Солопко, Н. О. Цитович, О. А. Іванів, Душечкин О. І., Денисовський В. С., Борис П. М., Слупський Е. І., Бражник П. А., Устьянцев В. В. та Сумовський. У віданні НКЗему. Заг. бюджет на 1928-29р.— 498.000 крб. Важливіші переведені наукові роботи: 1) в галузі селекції складання атласу по анатомії та біології картоплі, вивчається сортовий склад та насіннєві властивості селян, картоплі Київщини, ботанічний склад оз. селян. пшениці та інш., 2) в галузі селекції кормових з'ясовано порівняльну продукційність та якість різних кормових трав для Київщини, вивчається расовий та сортовий склад укр. культурних клеверів, порівнюючи я рос. та чужоземними, розроблюється методика та техніка вивчення корневої системи, вивчення расового складу й проблеми культурного використання диких форм клеверу та інш. корм. трав з різних місцевостей УСРР та РСФРР. В галузі селекції зернових бобових: сортовивчення різних зернових бобових (горох,

чечевиця, фасоль й т. і.). Стаціонарне сортовипробування цих зернових бобових зернят, селекція шляхом застосування комбінаційної методи (гібридизація), переводиться експедиційне обслідування місцевого селян. матеріалу й т. ін. В галузі машинознавства переводяться такі роботи: дослідження роботи сошників, сіялок; дослідження висів. апарату сіялок. В галузі рільництва переводяться роботи: вивчення елементів сівобороту, порівняння продукційності різних рослин в одноманітних умовах та вивчення впливу попередників на головніші польові культури; вивчення азотових добрень, форм, способів внесення та розподілу сівобороті, вплив гною та фосфор. добрень в 4-хліпн. сівобороті, вивчення масличних рослин, порівняння продукційності різних рослин та вивчення техніки культури соняшника, сої та коноплі; вивчення торфового удобрення та низки інш. робіт: в галузі розповсюдження хвороб серед злаків, картоплі, способи боротьби з цими хворобами, питання методики. В галузі агрохемії виконано роботи: хід нагромадження голов. харч. речовин в ґрунті в зв'язку з удобренням та обробкою, рослинністю, форми сполучень азоту в ґрунтах краю. Переведено також низку досліджень в галузі ентомології, с.-господ. економіки (роботи в зв'язку з підвищенням врожаю та інш.) та с.-г. метеорології (актинометричні спостереження, фіз. властивості ґрунтів та інш.).

Праці станції друкуються окремими виданнями (вже надруковано 36 випусків) та в журналі «Шляхи с.-господарства Київського краю».

ЦЕТРАЛЬНА СТАНЦІЯ ЗАХИСТУ РОСЛИН

Харків, вул. Революції, № 12

Засновано 1925 р. Склад станції: завідувач (зоолог) та 5 фахівців (ентомолог, фітопатолог, хемік, фах. по статистиці та динаміці шкідників і фах. по масовим шкідникам). Станція у віданні НКЗемСправ УСРР, кошти одержує з держбюджету. Проводить наукові роботи в справі організації та техніки боротьби зі шкідниками сільського господарства. Видає журнал «Захист Рослин». Праці станції друкуються по інш. рад. та закорд. наукових часописах.

ЧЕРВОНОГРАДСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ.

Червоноград, Полтавської округи

Засновано року 1910. Має відділи: рільництва, вживання. хемічну лабораторію і метеорологічну станцію. Директор станції

Куколь-Яснопольський В. В., завідувач відділу рільництва Со-
пальський Н. Н., Яковлев А. В. (спец. рільництва). Каплуновський
С. П. (спец. вживання), Ляхова А. П. (завідувач сортоспробної ді-
лиці). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансу-
ється коштом держбюджету. Крім того користується коштами, що
асигнують на окремі завдання різні установи і організації, а також
спеціальними коштами з господарської і насіннєво-виробничої ді-
яльності. Бюджет станції на 1927-28 р.—35.000 крб. Червоноград-
ська станція вивчає значіння гнійового й мінерального добрива для
району, яким вона обслуговує, вивчає питання про чергування рос-
лин в сівозміні і зайняті пари. Надалі буде продовжуватися робота
коло цих питань і питань культури багатолітніх бобових рослин
(еспарцет і люцерна). Ґрунт—звичайна чорноземля (гумусу 7%).
Окремі роботи станція друкує в журналі «Шляхами досвіду»
(орган Харківської краєвої сільсько-господарської досвідної стан-
ції), в журналі «Полтавський селянин» (Полтавська с.-г. Досвідна
станція). Звітні роботи видані в трудах—є 3 випуски.

ЛОХВИЦЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Лохвиця, Роменської округи

Засновано року 1893. Самостійних відділів станція не має.
Основний науковий склад станції: Директор Жуков Г. І., Ренський
М. Д. (спец. тютюнник), Молдавський Д. Д. (спец. вживання),
Одаренко І. Є. (спец. рільництва), Собко І. Н. (спец. тютюнник).
Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; утримується
коштом держбюджету. Програмні завдання станції: випукати раці-
ональні способи культури махорки і олійних рослин з метою
збільшення врожаю з одиниці площі, поліпшення якості продукції
і здешевлення її. Окремі статті про свої роботи станція друкує
в різних журналах та газетах. Щодо культури тютюну-махорки—
станція видала 5 брошур (автор Ренський).

ЛУБЕНЬСКА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН

Лубні

Існує станція з 1916 року. На початку вона була в м. Лубнях,
але року 1924 її переведено до радгоспу «Березотеча» Лубенської
округи. Має 4 відділи: 1) польових плантацій технічної культури
ліктрав, 2) селекції, 3) технології, 4) вживання. Директор станції
Львов Н. О. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР.
Основні завдання станції: 1) виявити лікарську цінність ліктрав,
що ними користується фармакопея і народня медицина, 2) вищу-
вати селекційні сорти ліктрав, які відзначаються найвищими

лікарськими властивостями і продукцією, 3) вивчити біологію і фізіологію лікарів і техніку їхньої культури, 4) виробляти лікарські продукти через заводську досвідну переробку (масла, екстракти, тинктури і т. інш.), щодо цього—то станція провадить роботу з м'ятою, ромашкою, шалфеем, фенхелем, валеріаною, наперстянкою, горицвітом, гідрастисом, райдеревом, маком, донником і іншими. При станції є завод етерних масел. За допомогою Держмедторгпирому станція провадить контрактацію засівів лікарських рослин в селянських господарствах. Звітів своїх станція не публікувала; окремі статті про роботу станції є в газетах та спеціальних журналах.

МАКІЇВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Макиївська, Нижнєської округи

Засновано станцію року 1913. Станція має відділи: рільництва з спеціалістами рільництва, агрохемії і вживання. Персональний склад наукових співробітників: директор Бухиник Ф. Т.; Померанцев С. (агроном рільник), Романов П. І. (агрохемік) і Труш І. (популяризатор агроном). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету близько 30.000 крб. на рік; крім того користується коштами від реалізації своєї продукції. Завдання станції: обслуговувати район Північних солончакових черноземель, поширених на Чернігівщині; сюди стосуються питання обробки і удобрєння, питання досліджування й запроваджування в культуру на солонцюватих землях солетри-валіх рослин з дикої й культурної флори. Питання впливу культурних способів на хемізм і фізичні властивості ґрунту. Станція опублікувала окремі брошури про питання рільництва на солончаках і про нову кормову рослину—донник.

МАРІУПІЛЬСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Маріупіль, поштова скринька ч. 29

Засновано станцію 1910 року. Ґрунт—черноземля приозівського типу. Станція має відділи: рільництва і вживання, хемічну лабораторію і метеорологічну станцію. Директор станції Шейкин О. Є., Жданов Т. І. (спец. рільник), Самарин Л. В. (агрохемік), Шульман А. С. (спец. вживання), Дубовецький Л. Н. (спец. колективних дослідів). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Бюджетові асигнування біля 30.000 крб. плюс кошти з місцевого бюджету на проведення колективних дослідів—3.000 крб. і спеціальні кошти від прибутків з господарства. До програми наукових робіт станції належать питання: 1) культури озимої і ярової

пшениці (питання обробки ґрунту, удобрення, попередники боротьби проти мокрого куколю, вияснення зв'язку культурних способів із засміченістю ґрунту бур'янами, ушкодженням гесенською й шведською мухами, вологою ґрунту і інш.); 2) час засіву ранніх ярових—пшениці, ячменю, вівса; 3) вплив попередників на урожай різних польових культур; 4) вивчення довголітніх і однолітніх кормових трав; 5) сортоспроби озимої й ярової пшениці, кукурудзи, сояшника й ячменю. Всі ці роботи продовжуватиметься і в майбутні роки, а крім того вивчатиметься нові культури: канафа, райдереза, земляного горіху і інш., а також роботи в галузі виявлення економічної рентабельності висновків з польових дослідів станції. Програму станції і окремі висновки в галузі культури озимої й ярової пшениці станція видала окремими брошурами.

МЛІВЬСЬКА САДОВО-ГОРОДНЯ ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Городище, Шевченківської округи

Засновано року 1921. Станція має відділи—рільництва, городництва, ентомології, загальної й сільсько-господарської метеорології, економіки й вживання, підвідділ фітопатології і відділ переробки продуктів саду й городу. При станції перебувають: Центральний державний плодовий розсадник, племрозсадник, великої білої англійської свині і маточник чорного смілянського рогатого скоту. Склад наукових співробітників станції: директор станції Смирненко В. Л. (учений агроном садівник), заступник директора Ячевський Г. І. (агроном), завідувач відділу підництва Ро Л. Н. (спец. відділу), Ган Г. О. Асистенти: Губенко О. П. і Борисюк Н. А., лаборант Сердюков М. Л.; завідувач відділу городництва Форост Г. І., спец.—Нікітін В. А., асистент—Савченко М. О., завідувач відділу ентомології—Гроссгейм Н. А., спец.—Пятаков В. Л., асистент—Краснюк П. І., завідувач відділу метеорології—Попов В. П., спец.—Захаров І. С.; завідувач відділу вживання Шепелев А. В., спец. фітопатолог Н. О. Яковлев; лаборант відділу технічної переробки Калітаєва Л. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Окрім того станція користується спеціальними коштами від прибутків виробничої частини. Відділ рільництва вишукує раціональні способи плодового господарства, вивчає способи вирощування висадкового матеріалу, вивчає способи догляду за плодовим деревом, вишукує й вивчає сорти плодкових і ягідних рослин з боку морозотривалості, посухотривалості, з високими смаковими й господарськими якостями. Відділ городництва провадить культуру городних рослин і жовтого тютюну і сортоспроби цих культур. У контакті з цими відділами працює відділ ентомології і підвідділ фітопатології, вивчаючи шкідників і хвороби садових і городних рослин і вишукуючи способи боротьби проти

них. Відділ метеорології веде мікрокліматичні досліджування в умовах поля, саду, городу, і розробляє методику дослідів і спостережень і системи спеціальних приладів. Питання економіки плідництва і городництва і популяризації даних і висновків станції лежать на відділі економіки і вживання. Відділ технічної переробки розпочав свою роботу 1927-28 р. Готуються до друку звіти. Окремі статті станція звичайно друкує в журналі «Вестник плодводства, огородничества и виноградарства».

НОСІВСЬКА С.-Г. СТАНЦІЯ ІМЕНІ П'ЯТИРІЧЧЯ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Ст. Носівка, Ніженської округи

Засновано року 1911. Має такі відділи: рілництва, агрохемії, скотарства і вживання; при станції є племінний розсадник великої білої англійської свині, розсадник сementальського скоту, метеорологічна станція, вегетаційна хатинка, хемічна лабораторія; ведеться насіннєве господарство, при чому толкову увагу звернуто на культуру конюшини. Персональний склад наукових співробітників станції: директор Кулжинський С. П., завідувач відділу рілництва, він же помічник директора—Рогоза І. Д.; завідувач відділу агрохемії—проф. Гедройц К. К., завідувач відділу скотарства—Вериго В. Н., завідувач відділу вживання—Турчанинов Л., спец. щодо скотарства—Поляков М. І., ґрунтознавець мікробіолог—Германов Ф. Н., агрохемік—Тарановська В. Г., ґрунтознавець—Беловахно І. І., спец. щодо насінництва—Доценко М., спец. селекціонер—Травін І. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Крім того станція користується спеціальними коштами з доходів від своїх виробництв (насінництва і племінна справа). Завдання: 1) питання підвищення родючости ґрунту; 2) питання найліпшого використовування земельної площі; 3) підвищення урожаїв найгодовніших с.-г. рослин відповідним доглядом і добром сорту; 4) вивчення нових с.-г. рослин; 5) вивчення ґрунтів району станції, зокрема, вивчення солончакових та солонцюватих ґрунтів, попольнякових ґрунтів і взагалі питання генезису ґрунтів; 6) вивчення питань утримання й годівлі с.-г. тварин, виховання молодняка; вивчення кормового питання при культивуванні довголітніх трав і пропашних кормових рослин; 7) економічна оцінка висновків станції і популяризація їх. Станція широко публікує свої роботи в наукових журналах і окремими своїми виданнями (коло 50 випусків).

ОДЕСЬКА КРАЄВА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Одеса, поштова скринька ч. 128

Досвідне поле існує з 1896 року, краєва станція—з 1923 р. Має 8 науково-дослідчих відділів: селекції, рілництва, метеорології,

агрохемії, ентомології з фітопатологією, економіки машиноспробу і вживання з мережею гуртових дослідів. Директор станції і голова крайової ради досвідної справи—Фоменко С. К. Селекціонери: Баранський Д. І., Кетрар Ф. В., Фаворов А. М., Москаленко Г. М.; зав. від. рілльництва Кудинов М. П., зав. від. метеорології—Софотеров М. К., зав. від. ентомології—Кириченко О. Н.; спец. ентомолог—Знойко Д. В., спец. фітопатолог—Гешеле Е. Е., зав. від. економіки—Онупрієв О. О., спец. економіст—Поплавський П. М., зав. від. вживання—Івановський В. Г., спец.—Лисов В. В., спеці агрохеміки: Брокерт П. Г., Тимохін Г. Г.; спец. машинознавець—Пожидав С. Н., спец. сортознавець—Шабанов І. А., спец. щодо колективних дослідів—Шашкин М. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету коло 200.000 крб. на рік. Окрім того до бюджету станції належать її прибутки з господарства—35.000 крб. на рік. Основні завдання станції: вивчення причин посухи і вишукування засобів боротьби проти неї, вироблення нових засухоотривалих і врожайних сортів с.-г. рослин, вивчення нових технічних рослин, розроблення питань про раціональні форми реконструкції сільського господарства краю. За час з 1896 року аж до 1918 року станція створила систему обробки ґрунту і плодозміни з метою регулювання ґрунтової вологості і доцільного використання її. З 1915 року станція розвиває роботи селекційні і агрохемічні. Роботи своєї станція публікує окремими власними виданнями.

ОДЕСЬКА ДОСВІДНА ВИННИЦЬКА СТАНЦІЯ ІМЕНІ ТЕМІРЯЗЕВА

Одеса, Люстдорф, Сухий Ліман

Засновано року 1905 (з ініціативи і трудами В. Б. Таїрова). Станція має відділи: виноградарства, винництва з підвідділом мікробіології, відділ вживання і загальний відділ. Директор станції проф. Боровиков Г. А. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету, крім того користується доходами від реалізації своєї продукції. Завдання станції: 1) вивчення раціональних способів виноградарства, льохового господарства і винництва, 2) вивчення метод хемічного досліджування вина і солоди, 3) вивчення хвороб винограду і способів лікування, 4) питання генетики і селекції винограду, 5) установлення якісних норм вина, 6) питання економіки виноградарства та винництва. Звіти станції надруковані є тільки до 1907 р., а спеціальні питання й статті в галузі наукових робіт станції друкуються и тепер у власному журналі «Вестник виноградарства и виноделия».

ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ХМІЛЬНИЦТВА

Житомир, поштова скринька 10

Засновано року 1914. Станція має такі розділи робіт: досвідне хмільництво, селекція хмелю, агрохемія, вживання; в хемічна лабораторія і метеорологічна станція. Персональний склад наукових співробітників: директор станції Галка М. К., спец хміляр—Надашкевич В. М., спец ентомолог—Марущак М. Т., спец селекціонер—Маркевич В. А., спец агроном—Сабанєєв Ф. П. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету (близько 20.000 крб. на рік), а крім того залишаються прибутки з господарства. Завдання станції: вивчення й розроблення раціональних технічних способів хмільництва. З цією метою, крім стаціонарних дослідів роботи, станція провела вивчення району своєї діяльності з кліматичного, ґрунтового й економічного боків і приступає до питань районування культури хмелю, а також поширює роботу в справі селекції хмелю, боротьби з шкідниками і хворобами і роботи в галузі агрохемії, все це складає й на майбутнє п'ятиріччя предмет діяльності станції. Станція розвиває свої наукові роботи з 1925 року.

ПЕРЕВОЛОЧАНСЬКА ДОСВІДНА ТЮТЮНОВА СТАНЦІЯ УКРМАХОТРЕСТУ

Село Переволочне, Прилуцької округи на Полтавщині.

Засновано року 1922. Завідувач станції—Жмур-Клименко Ю. К. Відповідальний науковий керівник станції учений консультант—Токарський Є. М., спец в галузі висушування махорки і ферментації—Котельников Г. Н., агрохімік—Назарчук А. П., фізіолог—Тимошків М. Г., селекціонер—Мельникова М. Х. Станція підтримується коштом попудних 2-копійчаних відрахувань з махоркової промисловости на агрикультурні заходи. Програма станції передбачає: 1) вивчення зовнішніх чинників культури махорки, 2) вивчення технічних способів культури махорки, 3) вивчення метеорологічних чинників, 4) вивчення внутрішніх чинників культури махорки (морфологія, анатомія, фізіологія махоркової рослини), 5) вивчення сушильно-томильного періоду і ферментаційних процесів тютюну-махорки, 6) генетика і селекція махорки, 7) хвороби і шкідники махорки, 8) питання економіки промислового махоркового тютюнництва, 9) сортонасіннєве господарство (репродукція сортів махорки, стандартизація). Друкованих видань станція поки ще не має. Станція до певної міри ще не устаткована.

ПОЛІСЬКА КРАЄВА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ ІМЕНІ А. Н. ЗАСУХИНА

Ірша, Коростенської округи

Станцію засновано року 1915 під назвою Радомиська досвідна станція; на Полісську краєву станцію зреформовано її року 1926. Має такі відділи: рільництва, агрохемії, економіки, скотарства, вживання, а також племрозсадник білоголового скоту. Склад основних наукових співробітників: директор станції Дувін С. Є. Зав. від. рільництва—Козакевич В. В., зав. від. скотарства—Ситенко І. І., зав. від. агрохемії—Соколов А. В., зав. від. вживання—Легкий Л. С., зав. від. економіки—Тарановець В. С., спец. в галузі хліборобства—Корольов Л. І., спец. агрохімік Турчин Ф. В., спец. відділу вживання—Юшков В. Є., спец. в галузі колективних дослідів—Наливайко А. Ю., спец. відділу скотарства—Пересветов О. Г., Корольов О. О., Григор'єв А. С.; спец. селекціонер—Соколова В. І. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету. Крім асигнувань за держбюджетом станція одержує на надатки відділу вживання кошти за місцевим бюджетом, а також користується спеціальними коштами з прибутків від реалізації свого виробництва (насінництво й племінна справа). Завдання: 1) підвищення родючости ґрунту (питання обробки й удобрення), 2) питання організації польової площі (зайняті пари, поля постерневих і підсівних культур, чергування рослин, роля попередників, вивчення типів сівозміни), 3) вивчення найголовніших с.-г. культур краю, 4) кормове питання й культура кормових рослин, 5) питання скотарства (поліський скот, свині, водяна птиця, вівці), 6) сортоспроби й сортовивчання. В основі всі ці питання залишаються на майбутнє п'ятиріччя, але підсилюються селекцією картоплі і бобових рослин (насамперед люпину і сераделли), вивчення хвороб рослин (насамперед картоплі) і виявлення економічної рентабельности способів, що радить станція. Роботи станція публікує в спеціальних журналах: «Сельско-хозяйственное опытное Дело», «Вестник с.-х.», науково-агроном. журнал «Лесовод Украины» й ін. Виходить свій періодичний орган «Вісті».

ПОЛТАВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Полтава

Засновано року 1884 (найстаріша станція). Має відділи: рільництва, агрохемії, метеорології, ентомології, скотарства, вживання, підвідділи городництва, бур'янів, і селекції кормового бурака й люцерни; має метеорологічну станцію, хемічну лабораторію, племрозсадники: свиней, овець і птиці; веде насіннєву справу в своїх допоміжних господарствах. Директор станції, він же завідувач

відділу хліборобства—Сазанов В. І., зав. відділу агрохемії Пейхвассер М. Д. зав. від. метеорології—Самбікін М. М., зав. відділу ентомології—Знаменський О. В., зав. відділу скотарства—Бондаренко О. Ф., зав. відділу вживання—Туткевич О. І., зав. підвідділу городництва Гладкий М. Ф., спец в галузі колективних дослідів—Моргацький Є. Є., зав. підвідділу бур'янів, він же пом. директора станції—Лещенко П. І., спец відділу вживання—Румянцев В. Н.; Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, утримується коштом держбюджету. За минулий рік асигновано близько 130.000 крб.; крім того станція має кошти з місцевого бюджету на проведення колективних дослідів і робіт щодо вживання й користується коштами від реалізації господарства, (насіннєва й племінна справа). Основні завдання станції: вишукування способів боротьби проти посухи, вивчення питань нагромадження і доцільного витрачання вологи ґрунту (вивчення різних видів пару; оранка на зяб для ярових хлібів, вплив пропащних бобових рослин на урожай хлібів, вивчення різних способів обробки ґрунту і удобрення, вплив на врожай різних видів добрива на лісовому ґрунті і чорноземі, вивчення попередників, вивчення різних типів сівозмін, спроби боротьби з бур'янами, сортовивчення і сортоспроби, процеси нагромадження в ґрунті нітратного азоту і т. ін.). Одночасово з цим вивчається біологія шкідників поля і способи боротьби проти них. Розвивається робота с.-г. метеорології й скотарства. Окремі роботи станція друкує в різних спецжурналах. Має 57 випусків видання «Трудів станції». Видає популярний журнал «Полтавський селянин».

П'ЯТИХАТСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Ст. П'ятихатка, Катерининських залізниць, Криворізької округи.

Засновано року 1915, а роботу розпочала з 1923-24 р. Станція має відділи: рільництва і вживання; штат 15 чоловіка. Директор станції агроном Малич Є. Г. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. Утримується коштом держбюджету. Станція обслуговує район тучних чорноземель центральної степової України з боку хліборобства (Дніпропетрівський край). Зведений звіт за всі роки роботи підготовляється до друку.

СУМСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Суми, поштова скринька 17

Станцію засновано року 1904, а року 1910 переведено на нову ділянку. Ґрунт суглиняста чорноземля. Станція має відділи рільництва і вживання і підвідділ агрохемії; є метеорологічна станція, хемічна лабораторія, вегетаційна хатка. Директор станції—Фомичов

І. Н., спец рілник—Маврицький Н. В., спец агрохемік—А. Г. Сільвестрова, спец в галузі сортосипробу—Тверитинова Л. О., спеціаліст в галузі колективних дослідів—Грінченко П. П. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР; утримується коштом держбюджету, крім того станція має спеціальні кошти від реалізації своєї продукції (насіннєва справа), а також одержує кошти за окремі спеціальні завдання від різних установ. Бюджет станції 50.000 крб. До програми наукових робіт станції належать: 1) питання про підвищення врожайності найтоловніших с.-г. культур (питання обробки ґрунту й питання удобрення), 2) питання інтенсивного використання земельної площі: незмінна культура цукрового буряка, зайняті пари, пілєвні й постерневі культури, 3) питання виробництва кормів: кормове питання в рямцях зайнятих парів, придатність довголітніх трав для схилів, добір однолітніх трав. Крім перерахованого з 1925 р. вивчається: вплив бобових рослин на використовування фосфатів, обробка зайнятих парів; культура довголітніх трав (насамперед еспарцету); луціння й постерневе парування. Всі ці питання залишаються й на майбутнє п'ятиріччя. Окремі роботи станція друкує в різних журналах, насамперед, у журналі Харківської краєвої с.-г. досвідної станції «Шляхами досвіду», в журналі «Полтавський Селянин», «Радянський Селянин» і т. інш. Звітні роботи станція видає в своїх «Трудах»; видано 22 випуски.

ДЕРЖАВНА СУМСЬКА ПРОТИЧУМНА СТАНЦІЯ

Суми

Засновано року 1922. Станція має два відділи: вирусний і сироватковий. До складу основних наукових співробітників належать такі ветеринарні лікарі бактеріологи: директор—Тяжелов Ф. І., зав. вирусного відділу—Селенков П. А., зав сироватковим відділу—Тржецеськая Я. К., старший асистент—Холопов О. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР. За 1927-28 р. асигновано коло 60.000 крб. з держбюджету. Головне завдання станції: виробництво імуну крові для захисту свинарства від найшкідливішої для нього хвороби—чуми, разом з тим, вивчається організм свині і умови здобуття найактивнішої імун-крові. Роботи своєї станція публікує в журналі «Ветеринарное Дело».

ХАРКІВСЬКА КРАЄВА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Харків, поштова скринька ч. 266

Як краєва с.-г. досвідна станція існує з 1913 р., утворившись із сполучення с.-г. досвідної станції, що засновано її року 1910, з селекційною станцією, яку засновано року 1908. Станція має відділи: рілництва, агрохемії, с.-г. метеорології, селекції, ентомології,

фітопатології, садівництва, городництва, бур'янів, скотарства, економіки і вживання; є хемічна лабораторія, метеорологічна станція, вегетаційні хатки. Станція має маточник селекційних рілльницьких рослин, розсадник городних рослин: до станції належать відомий Каразинський сад; станція веде насіннєву й племінну справу. Директор станції—Рождественський Б. Н., завідувачі відділів станції: рілльництва—Рождественський Б. Н., і його помічник—Гошпе Г. С., агрохемії—проф. Єгоров М. А., селекції—Гельмер О. Ф. і його помічник Юрьев В. Я., фітопатології—Страхов Т. Д., садівництва—Знаменський В. В., городництва—Євтушенко М. В., скотарства—Рюриков Ф., економіки—Коротков І. П., вживання—Штандель В. Н. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, утримується коштом держбюджету. На 1927-28 р. станція мала асигнувань коло 250 000 крб., крім того, станція користується прибутками з господарсько-виробничої діяльності і має додаткові асигнування на роботи відділу вживання й хліборобства, насамперед на колективні досліді, з коштів місцевого бюджету. Загально-програмові завдання станції: розвивати виробничі сили масового селянського господарства свого краю, через розроблення науковими методами практичних вимог його і через випускування раціональних способів для організації і ведення с.-г. виробництва у всіх його галузях. З цією метою станція провадить роботу над питанням раціональної обробки удобрення ґрунту, над питанням плідозміни: поліпшення сортів с.-г. рослин: акліматизує і досліджує чужоземні сорти; виводить нові сорти рослин; вивчає агрохемічні властивості ґрунту і рослин: вивчає шкідників і хвороби с.-г. рослин, способи боротьби проти шкідників і бур'янів; вивчає питання раціонального плідівництва й городництва; вивчає підсоння краю і економіку сільського господарства краю, щоб на підставі своїх дослідів дати вказівки для правильної організації сільського господарства краю. Щодо скотарства, то станція працює коло великого рогатого скоту червоної німецької породи, коло свиней і птиці. На майбутній час підсилюється переобладнання питань економіки, селекції, агрохемії, с.-г. метеорології і скотарства. Роботи свої станція публікує в багатьох спеціальних журналах. Видає популярний бюлетень—«Шляхами досвіду»; звітні роботи друкує в своїх «Трудах», окремих випусків станція видала понад 90.

ХАРКІВСЬКА ДОСВІДНА СТАНЦІЯ БДЖІЛЬНИЦТВА

Станція перебуває при ст. Артемівка Південних залізниць

Міська адреса: Харків, Громадянська вул., ч. 6

Засновано станцію року 1920. Має такі розділи робіт: біологічний, бактеріологічний, ботанічний, досвідну пасіку; при станції є метеорологічна станція й польової землі 50 гектарів для спеціального господарства. Склад наукових робітників: директор—Розов

С. А., спец в галузі заразних хвороб бджіл—Перешивайло С. І., спец ботанік—Давидова Н. С., спец бджільник—Оржевський А. В., асистент—Козлов. Станція перебуває під орудою Наркомзему; утримується коштом держбюджету в розмірі близько 20.000 крб. на рік. Питання, коло яких працює станція, такі: 1) вивчення місцевої української бджоли з метою дослідження шляхів підвищення її виробництва, 2) питання раціоналізації догляду за бджолами, 3) питання біології бджолиної сім'ї, 4) вивчення заразних хвороб бджоли (паратиф, гнилець, нозема), 5) вивчення медодаєльних рослин, 6) питання спадкового передання найцікавіших з господарського погляду якостей бджоли; яйценосність маток і збиральні здібності бджоли, 7) вивчення різних систем уликів. На майбутній час крім продовження робіт в галузі зазначених питань ставляться ще такі питання: 1) складання календарних схем догляду за бджолами і досліджування їх в умовах різних типів пасічництва, 2) організація шкільки племінних бджоляних маток, 3) вивчення питань техніки виводу племінних маток і трутнів, 4) вивчення питань розпліджування бджіл з точки погляду генетики, 5) питання живлення й годівлі бджіл, 6) оцінка медодаєльних рослин, 7) вивчення хвороб бджоли, поширення їхнього та імунітету, 8) районування бджільництва. Станція друкує статті про свої роботи в різних журналах і в окремих виданнях. Видає науково-популярний щомісячний журнал «Пасічник».

ХЕРСОНСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Херсон, поштова скринька ч. 489

Засновано станцію року 1889. Відділи: рільництва з підвіділом зрошування, відділ агрохемії і відділ економіки й уживання; хемічна лабораторія, вегетаційна хатка, метеорологічна станція. Персональний склад основних наукових робітників: директор Подгорний П. І., Кухаревський Г. В. (спец в справах дослідного поля), Бурзі Е. Х. (агрохемік), Коссовський Н. С. (спец вживання). Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР: фінансується коштом держбюджету. На 1927-28 р. асигновано коло 40.000 крб. і крім того в розпорядженні станції залишаються спеціальні кошти, що вона одержує з прибутків господарства. До програми роботи станції входять: боротьба проти посухи через організацію витривалого польового господарства і підшукування посухотривалих видів і сортів культурних рослин; розробка технічних способів рільництва, що направлені до нагромадження, заховання й допільного використання вологи ґрунту; питання відновлення й підтримання родючости ґрунту; питання плодозміну й інтенсивного використання орної площі; вивчення кормового питання в умовах південного степу України. З 1924 р. станція організувала польові дослідки з вживанням штучного зрошування різних куль-

тур; прядильних (насамперед, бавовник, кенафа); маслинових (райдеро, сояшник, арахіс, соя, сафлор і інш.), баштанових культур, хлібів, трав, а також досліді із зрошуванням садів, городів і виноградників; вивчається техніка зрошування, техніка с.-г. культур при зрошенні, методика дослідів, вишукування найпростіших і найрентабельніших способів зрошування, економічна оцінка наслідків вживання зрошування. Окремі роботи своєї станція публікує в різних наукових журналах. Звіти видає станція у вигляді «Трудов» станції. Звіти є за всі роки роботи, вже видано 51 назву.

УМАНЬСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Умань

Засновано року 1914. Має відділи: рільництва й вживання, є лабораторія, метеорологічна станція і контрольно-насіннєва станція. Переональний склад наукових робітників: директор—Цопов В. Я., спеці рільники—Губенко І. і Демченко Ф. К., спец хемік—Грінченко А. М., спец відділу вживання—Пірожков К. Н., спец щодо колективних дослідів—Руденко І., спец сортоспробник—Пешковський Н., спец контролер насінництва—Котельників Т. Г. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету. За 1927-28 р. асигновано 30.000 крб.; опріч того станція користується спеціальними коштами з прибутків господарства. Завдання станції: обслуговувати з досвідного сільсько-господарського боку район деградованих чорноземель і лісових сукулентів Київського лісостепу. Станція досягла великих наслідків у дослідях щодо вивчання попередників для хлібів і в роботах щодо оцінки різних типів сівозміни, при чім радить 5 і 6 повних сівозмін з пропашними і конюшиною. Окремі роботи станція публікує в спеціальних с.-г. журналах і газетах. Звіти видає в своїх виданнях (Трудах станції). Зведений звіт за 10 років видано року 1926.

УМАНЬСЬКА ШОВКІВНИЦЬКА СТАНЦІЯ

Умань

Існує з 1925 року. Завідувач станції—Корабльов І. І., техніки-лаборанти: Домбровська С. Н. і Павловська В. Г. Станція перебуває під орудою Наркомзему. Бюджет коло 10.000 крб. на рік. Станція тільки но починає свою роботу, завдання станції: дослідження посадок шовковиці, виявлення найтриваліших порід тутового шовковика в українських умовах; поширення шовківництва серед людности, з цією метою організовано тренажну справу пригостування целюлярної греди й постачання її людности.

ЧАРТОРИЙСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Нова-Чартория, Бердичівської округи

Засновано року 1914. Станція складається з відділів: рілляництва, вживання і підвідділу агрохемії. Персональний склад наукових робітників станції: директор Браславський П. М., спец рілляництва агроном Антиханов Л. Д., спец рілляництва агроном Буйло В. О., спец агротехнік Озол І. П., спец вживання Біценко М. С. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету. Опріч того станція має в своєму розпорядженні спеціальні кошти з господарських прибутків і насінництва. Завдання станції: 1) підвищення врожайності найголовніших с.-г. культур, 2) підвищення найраціональнішого і найінтенсивнішого використання земельної площі, 3) питання продукції кормів, 4) спроба сортів озимої пшениці, ярової пшениці, ячменю, вівса, гороху, картоплі, кукурудзи, конюшини. Ці ж питання в основі своїй залишаються і на майбутнє п'ятиріччя, при чім особливу увагу звертається на питання експериментального дослідження: а) елементи сівозміни, б) вивчення хемічного живлення рослин і в) вивчення повітряного режиму ґрунтів. Окремі статті станції друкує в спеціальних журналах. Звітні роботи видає в своїх «Трудах» (5 випусків), а також альбом у фарбах (20 порад сільському господареві району Чарторійської станції), агро гра, плякат про зайняті парні листівки.

ЧЕМЕРСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Поштовий відділ Чемер, Чернігівської округи

Засновано року 1925; окремих відділів нема, лише одна рілляницька досвідна станція. Директор станції Фалько Р. Н. Наукову роботу провадять директор станції і спеці в справах рілляництва і агрономії, а також спец в справах племінного скотарства. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету; а крім того станція користується прибутками з польового господарства і племінної справи. Завдання станції: обробка ґрунтів і удобрення (попеленьякові суглинки), культури озимого жита, картоплі, вівса, льону, конюшини; вивчення попередників для різних культур; вивчення культури солонцюватих ґрунтів і їхнього генезису; вивчення воляного й живильного режиму ґрунтів, досліджування сортів с.-г. рослин; питання годування с.-г. тварин; вивчення рентабельности вживання висновків досвідної станції в селянських господарствах. Зведений звіт за ряд років праці підготовляється до друку.

ЦЕНТРАЛЬНА МОЛДАВСЬКА С.-Г. ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Ст. Жеребково, Південно-західніх залізниць

Засновано року 1925. Має 5 відділів: рільництва, агрохемії, метеорології, вживання і спеціальних культур із секціями: плодівництва, виноградарства; крім того ведеться робота коло бджільництва. Персональний склад наукових робітників: директор—Євневич О. А., зав. метеорологічного відділу Низенків Н. П., зав. відділу агрохемії—Рожественський І. Г., зав. відділу спец. культур Поліщук О. Д., зав. відділу вживання—Федоров Н. П., старший спец. виноградар Тишкевич Н. М., ентолог Князь Є. Г., старший спец. пасічник Чехович І. С., молодший спец. відділу рільництва Попович Ф. О., молодший спец. відділу вживання Степенко Ф. М. Станція перебуває під орудою Наркомзему АМСРР, фінансується коштом держбюджету. На 1927-28 рік асигновано 91.135 крб. Станція перше веде економічне дослідження АМСРР, опрацювала програму досвідної і с.-г. роботи станції і питання агропропаганди. Роботи свої станція публікує в бюлетені Наркомзему АМСРР, а також в своїх спеціальних виданнях робіт станції. Видано з вип. «Трудів» станції.

ІВАНІВСЬКЕ С.-Г. ДОСВІДНЕ ПОЛЕ

Поштовий відділ Іванівка, Луганської округи. Залізнична станція Штерівка

Засновано року 1926. Станція перебуває в мережі досвідних станцій і полів, що обслуговують східний степ України (район Донбасу). Завідувач станції агроном Шумов М. Я. Утримується станція коштом місцевого бюджету; на 1927-28 р. асигновано 10.000 крб. Іванівське досвідне поле працює, як опорна досвідна дільниця Артемівської с.-г. досвідної станції, обслуговуючи багаті на гумус чорноземлі на льосі, з ознаками помельнякових процесів: ґрунти ці поширені в районі Дебальцево-Зверьове (гребінь Донецького гірського пасма).

БОЯРСЬКЕ УЧБОВО-ДОСВІДНЕ ЛІСНИЦТВО ЛІСОІНЖЕНЕРНОГО ФАКУЛЬТЕТУ КИЇВСЬКОГО С.-Г. ІНСТИТУТУ

Ст. Болрка, Південно-західніх залізниць

Засновано року 1925. Наукові співробітники: академік Вотчал Є. Ф., проф. Алексєєв Є. В., проф. Новак А. В., проф. Кучугуренко П. В., проф. Нерехтський В. С., проф. Товстолес Д. І., проф. Куде Я. М. Станція перебуває під орудою Наркомосвіти, утримується коштом господарських прибутків; на 1927-28 р. бюджет 10.000 крб. Виконано роботи: вивчення систем лісового господарства, вивчення

поступових рубань в соснових посадках; докладне досліджування розвитку соснового памолотку; підсочка сосни, приріст дерев, що ростуть. Наслідки досліджувань друкуються в «Записках Київського с.-г. Інституту». На майбутній час крім досліджування і продовження розпочатих робіт намічено: вивчення видатку чинбарних речовин; вивчення механічних властивостей деревини; вивчення екзотів, методи таксації деревини; вивчення мікрофлори і найпоширеніших шкідників.

СОРТІВНИЦЬКА ТА НАСІННЬОВА УПРАВА ЦУКРОТРЕСТУ (СНУ)

Київ, вул. 25 Жовтня, ч. 6

Засновано року 1925. Має відділи: сортівницький, насіннєвий, спрободослідчий, організаційно-економічний, рахунково-фінансовий і секретаріат. Персональний склад: керівник Лапін О. К., зав. сортівницького відділу Шнейдер Е. І., зав. насіннєвого відділу Лебов В. А., зав. спробо-дослідчого відділу Соляков П. О., зав. мережею досвідних полів—Нестеров О. Ф. Штат робітників 55 чол. Перебуває під орудою Цукротресту ВРНГ СРСР. Кошторис (разом із периферійною мережею досвідних станцій і насіннєвих господарств) досягає 5.000.000 крб. на рік. СНУ провадить самостійну дослідницьку роботу в галузі питань: виявлення найкращих сортів рослин польової культури (буряк, хліба, бобові) в умовах великого заводського й дрібного селянського господарства, а також вивчає умови насіннєрозмножування (насіннєві розсадники) і поширення цукробурякової культури на нові райони СРСР. Окрім того СНУ провадить науково-організаційну роботу в масштабі цілого Цукротресту щодо ентомології, фітопатології і с.-г. метеорології, а також завідуює ґрунтовими дослідженнями агрофонду Цукротресту. При СНУ є фотолябораторія і бібліотека. Звіти свої СНУ друкує в багаточисленних його виданнях (бюлетенів СНУ вийшло 10 номерів неперіодичного характеру) і в монографіях (сорт цукрового буряку, сортоспроби хлібів, розвиток насіннєвої справи й т. ін). Загальна кількість видань матеріалів СНУ і його станцій досягає 54 назов.

ЦЕНТРАЛЬНА ДЕРЖАВНА НАСІННЬОВА КОНТРОЛЬНА СТАНЦІЯ

Харків, вул. 1 Травня, ч. 10

Засновано року 1906. Має такі відділи: 1) контрольно-лябораторний, 2) контрольно-польовий, 3) науково-дослідчий, 4) апробаційний. Співробітників, що самостійно провадять наукові роботи, 12: Євтушенко В. М. директор станції і керівник робіт, Векслерчик Л. Н. зав. відділу лябораторного контролю насіння, Єфремов Ф. І. зав. відділу польового контролю насіння, Лінник Г. Н. зав.

відділу апробації, Єгорова А. М. старший спец науково-дослідчого відділу в галузі розділу насіннознавства і фітопатології; Стахевич Б. Я спец в галузі доволітніх трав і привитиці, Бауер Є. К. —спец в галузі зернових культур. Коростельов І. Я.—спец в галузі апробації пропашних культур, Зозулика Р.—асистент контрольно-польового відділу вивчення тивяних рослин, Крилова Н. І.—асистент контрольно-лябораторного відділу вивчення бур'янів, Хорошкова М. С.—асистент контрольно-польової дільниці вивчення коренеплодів, Гордієнко В. асист. цієї ж дільниці в галузі вивчення пасльонових рослин. Станція перебуває під орудою Наркомзему УСРР, фінансується коштом держбюджету коло 80.000 крб. на рік. Завдання станції: досліджування насінньового матеріалу (лябораторний і польовий контроль), громадський контроль (над виробництвом і над заготівлею і розподілом насіння), інструктування крайових і районних станцій щодо контролю насіння. В числі наукових і методологічних робіт станція опрацьовує питання визначення сортів в умовах лябораторного і польового контролю; веде вивчення хворости насіння, опрацьовує методи обліку сортових сумішей при аналізі зразків насіння; вивчає сортові ознаки городніх рослин; вивчає питання проростання насіння; опрацьовує аналітичні дані і виводить норми. Перебуваючи в міжнародній асоціації контрольних станцій, веде з доручення асоціації вивчення ботанічних форм привитиці. Результати робіт станції публікує окремими виданнями, а також ряд робіт надруковано в журналі «С.Х. опытное дело», в «Трудах прикладной ботаники» і в інших.

КОНТРОЛЬНО-НАСІННЬОВА СТАНЦІЯ ПРИ ВІННИЦЬКІМ НАСІННЬОВІМ ЗАВОДІ ЦУКРОТРЕСТУ

Вінниця, Немирівське шосе

Існує з 1922 р. Має 3 відділи: лябораторного контролю, польового контролю і насінньову лябораторію для обслуговування елеватора. Завідувач станції Задлер В. В., помічник завідувача—Рипдальов П. Т., старший ляборант—Шворнева М. А., ляборант—Гутков А. Н. Станція перебуває в складі єдиної державної мережі контрольно-насінньових установ УСРР, обслуговуючи з капітально-насінньового боку Поділля. Утримує станцію Цукротрест. Результати робіт друкуються в бюлетенях сорто-насінньового Управління Цукротресту (СНУ).

ОДЕСЬКА КРАЄВА КОНТРОЛЬНО-НАСІННЬОВА СТАНЦІЯ

Одеса, Інститутська 9

Існує з 1919 року. Має відділи: лябораторного контролю насіння, польового контролю і апробації засівів сортового насінньомате-

ріялу. Основний штат 8 чоловіка, із яких 6 складають науковий персонал станції. Директор агроном Бичіхіна Є. Станція перебуває в єдиній державній мережі контрольно-насінньових установ Наркомзему УСРР; фінансується коштом держбюджету; на 1927-28 р. асигновано понад 15.000 крб. Станція переводить в життя контроль насінньового матеріалу по всій Одещині і веде інструкторську роботу щодо районних контрольно-насінньових станцій. Насінньовий матеріал досліджується—на чистоту, вагу, зісхожість, засміченість, автентичність сорту, при чім це останнє досліджується не тільки методами лабораторної аналізи, але й на полі. Результати робіт друкувались в журналі «С.-Х. опытное дело» і виходять окремими виданнями станції.

КИЇВСЬКА КРАЄВА КОНТРОЛЬНО-НАСІННЬОВА СТАНЦІЯ

Київ, вул. Леніна 46

Виникла року 1897. Розвинувши широко свою роботу, станція року 1914-15 перепустила через насінньовий контроль понад 4.000 зразків і через хемічну лабораторію до 5.000 зразків (насамперед добрив). За час війни, революції і неврожайних років кількість роботи сильно підупала й лише з 1923 року діяльність станції збільшилась, досягнувши в галузі контролю насіння за 1925-26 і 1926-27 р.р. до 2.700 зразків на рік. Станція має 4 розділи робіт: 1) лабораторний контроль насіння, 2) польовий контроль насінньового матеріалу, 3) апробація засівів сортового товарового насінньового матеріалу і 4) хемічна лабораторія для аналізу й контролю с.-г. продуктів. Основний штат співробітників 14 чоловіка, з них 11 складають науковий персонал станції. Директор станції—проф. Душичкін О. І. Станція перебуває в єдиній державній мережі контрольно-насінньових установ України. Фінансує станцію Наркомзем УСРР, крім того, в її розпорядженні спеціальні кошти, що вона одержує, як платню за аналізи (насіння, ґрунтів, добрив і т. інш.). Крім аналітичних робіт, станція провадить дослідницьку й методологічну роботу в галузі насінньознавства і агрохемії, провадить досвідно-рільницьку роботу з метою визначення автентичности сорту і розвиває роботу в галузі апробації засівів. Розмір цієї роботи визначається декількома десятками тисяч гектарів засівів. Наслідки роботи окремими статтями публікувалось на сторінках журналу «С. - Х. опытное дело».

МАРІУПІЛЬСЬКА РАЙОННА КОНТРОЛЬНО-НАСІННЬОВА СТАНЦІЯ

Маріупіль, с.-г. досвідна станція

Засновано року 1927 при Сільсько-Господарській Досвідній станції. Керівник станції агроном Шейкін О. Є., лабораторні роботи провадить Масловська Н. Д. Станція перебуває під орудою

Наркомзему УСРР. Станція дослідила якість зерна урожаїв 1927 р. в Маріупільській окрузі. Завдання станції: широко досліджувати і випробовувати якість зерна Маріупільської округи так сьогорічного врожаю, як і взагалі всього зерна, що обертається в селянським господарстві. Звіт про роботи передбачається публікувати.

ВЕРХНЯЧСЬКА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ

Поштова станція Хрестинівка, Уманської округи

Засновано року 1899. Має лабораторії цукрового буряку, хлібного зерна, міко-ентомологічну і зерноочисного установа. Директор станції Хренников Є. В., заступник директора Долянко І. І., старші спеціалісти: Михалевич В. В. (буряк), Максимчук Л. П. (небурякові культури), Гроссгейм В. О. (ентомологія); молодші спеціалісти: Корбут М. П. (буряк), Загороднюк Я. Ф. (небурякової культури), Горщарук М. (фітопатологія), Єжиков Є. С. (селекція хлібного зерна), Сукачов В. П. (цукровий буряк). Станція перебуває під орудою Сорто-насіннєвого Управління Цукротресту. Бюджет на 1927-28 р. 255.000 крб. Завдання станції: виведення господарсько-цінних сортів цукрового буряка, озимої пшениці, озимого жита, вівса, броварського ячменю. Провадилась робота також і коло проса. Станція вивела високі сорти: сорт жита Петкус Верхнячської станції і сорт жита Таращанського озимого жита; сорт вівса 0,53, сорт проса ч. 122 (жовте криласте); із сортів цукрового буряка відзначаються сорти Верхнячської станції врожайно-цукристого напрямку, що дають найдешевший цукор. Наслідки роботи станція друкує: в бюлетенях СМУ Цукротресту, в «Селекційному Віснику» і в «Трудах станції», а також в інших с.-г. журналах і спеціальних збірниках, наприклад, у виданнях 1923 р. «Сортоводные станции Сахаротреста».

БІЛОЦЕРКІВСЬКА СЕЛЕКЦІЙНО-ДОСВІДНА СТАНЦІЯ

Біла Церква

Засновано року 1919. Площа—356,6 десятин. Персональний склад: директор станції Соломуха І. Ф.; старші спеціалісти: Дубінін П. А. (буряк), Лебедев В. М. (небурякові культури), Кораб І. І. (ентомолог), Шевченко В. М. (фітопатологія), Архимович О. З. (дослідча частина); молодші спец.: Кот Н. Ф., Чернобривенко С. І. і Горлач А. А. (нецукрові культури), Пустовойтенко (міко-ентомологія), Савицький В. М. і Харченко-Савицька А. Н. (дослідча частина). Станція перебуває під орудою

Сорто-насіннєвого Управління Цукротресту ВРНГ СРСР, річний бюджет близько 200.000 крб. Станція виконує функції опорної дільниці Науково-дослідного інституту селекції в Києві (при Цукротресті), провадить селекційну роботу з буряком, пшеницею і вівсом. Має цукрову і хлібно-зернову цитологічну і міко-ентомологічну лабораторію, вегетаційну хатку, теплицю і механічні зерноочисні установлення. Роботи станції зводилися насамперед до досліджування методики добору буряка (вживання рефрактометра, виведення автофертильних рас і техніка ізоляції насінників за методом А. Архімовича), потім до вивчення впливу сорту на сорт (В. Лебедів), до виявлення нових шкідників буряка, до геноаналізу бобових (роботи Савицьких і т. ін.). Роботи станції надруковано в бюлетені СНУ Цукротресту в збірнику «Сортоводні станції Сахаротреста», в збірнику «Захист рослин» 1926 р., в «Селекційному віснику» і т. ін. Станція видає власний орган «Праця Білоцерківської станції».

ВЕСЕЛО-ПОДІЛЬСЬКА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ ЦУКРОТРЕСТУ

Семенівка Полтавська, Кременчуцької округи

Існує з 1924 р. Являється спадкоємицею сортивницьких станцій Хорошківської і Березотечської. Хорошківська станція виникла року 1915, як філія Немерчанської станції, а року 1920 після нападу бандитів тимчасово переноситься в Березотечу, де провадиться сортивницька робота до кінця 1924 р., після чого робота переводиться до Веселого Подолу. До складу Весело-подільської селек. станції належать властиво станція в Веселому Подолі, яка провадить селекційну і дослідно-рільницьку роботу, і 5 насіннєвих господарств. (Всього землі—3.680 гектарів). Основні наукові робітники станції: директор станції Дузь-Крятченко Д. Ф.; старші спеціалісти: Войткевич І. І., Ткаченко О. А., Шнеє С. Г., Овчинників Б. Ф. Станція перебуває в мережі селекстанцій Сорто-насіннєвого управління Цукротресту, що і утримує її. (На 1927-28 рік вона мала на сортивництво 51.000 крб., на науково-дослідні роботи—12.000 крб. і на насінництво—150.000 крб.). Станція провадить практичну селекцію цукрового буряка, озимої пшениці, жита, вівса, ячменю, ярової пшениці і бобових кормових трав; провадить сортопроби цих культур, а крім того гороху та проса; опрацьовує методологічні питання селекцій і вивчає питання техніки рільництва, а саме: способи засіву, чутливість до удобрення, місце рослин у сівозмінах і т. ін. Наслідки роботи публікується передусім в «Бюлетенях Сорто-насіннєвого Управління Цукротресту», а також в окремих виданнях СНУ.

ІВАНІВСЬКА ДОСВІДНА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ

Ст. Гути, Південних залізниць

Засновано року 1887. Площа—363,93 дес. Придбної землі—342,11 десят. За своєю структурою станція поділяється на 2 частини—сортівницьку (селекція буряка і озимої пшениці) і досвідну (досвідне вивчення культури бурякового насіння щодо механічної обробки ґрунту, добрив, сівозміни, умов розвитку самої рослини). Станція має бурякову, хлібозернову, досвідно-хімічну, міко-ентомологічну лабораторію, вегетаційну хатку, зерноочисні установа. Персональний склад: Шапошников І. І.—директор станції, Лебединський Б. М.—зав. сортівницького відділу, Товарицький В. І.—зав. хімічною лабораторією, Тіхоміров М. В.—зав. дослідного відділу, Демиденко Б. Г.—завідувач відділу вживання. Старш. спеціалісти ентомології Нікітін І. В., метеорології Пинавін С. Н.; молодш. спеціалісти (буряк)—Гринько Т. Ф., Селіхов В. В. і Кожухов Г. М.; (мікологія)—Шевченко; хіміки—Слезак К. І. і Сергієнко П. С. Станція перебуває під орудою Цукротресту; бюджет—309.450 крб. Станція вивела одну з найвроджайніших марок буряка. Роботи станції друкувались в бюлетенях СХУ Цукротресту за 1927 р., в збірнику «Сортівницьких станцій Цукротресту» за 1923 р., в «Трудах Іванівської с.-г. досвідної і селекційної станції» (за різні роки), «Бюлетенях Іванівської досвідної станції» за 1927 і 1928 р.р., в збірнику СХУ за 1927 р.

МИРОНІВСЬКА ДОСВІДНО-СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ ЦУКРОТРЕСТУ

Ст. Миронівка, Південно-західних залізниць, Білоцерківської округи

Засновано року 1912. Має такі відділи: 1) досвідний з агрономічною лабораторією, вегетаційною хаткою і метеорологічною станцією; 2) селекційний відділ (селекція буряка, озимих і ярових і контрольно-насі́ннєве діло); 3) ентомології; 4) фітопатології; 5) насінництва; 6) вживання і колективних дослідів і 7) адміністраційно-господарський відділ. Склад основних наукових робітників станції: директор, він же і завідувач досвідного відділу станції Філіповський О. К., заступник директора Кирилюк К. Г., зав. селекційного відділу Бремезв І. М., зав. ентомологічного відділу Линдеман І. В., зав. фітопатологічного від. Муравйов В. П., зав. насінництва Семенко Ф. П., зав. хімічною лабораторією Пятенко А. І., селекціонери: Кучеро В. Ф., Волтатис С. В., Літовкін Д. В., Чухрай Г. І., спец. дослідники: Сіраченко І. А., агрохіміки: Цесліньська Є. П., Пономаренко Д. В., Манзон В. Д., ентомолог Костровський В. К., фітопатолог Гру-

шевой С. Є., зав. відділу вживання Кузьменко П. В., спец Тунік М. В., зав. майстерень інженер Нікітін І. І. Утримує станцію Цукротрест. На 1928 р. асигновано 212.000 крб. Програма робіт передбачає такі питання: а) в галузі досвідного відділу: вивчання продуктивності сівозміни з різними відсотками площі буряка, вплив добрив, вивчання зайнятих парів під пшеницю, вивчання обробки ґрунту і засіву; б) селекційний відділ провадить роботу коло селекції цукрового буряка, озимої пшениці, вівса; виведено нові сорти, що вживаються в господарствах: озима пшениця — 1) «українка», ч. 246, 2) «ювілейна», ч. 103; овес — 1) ч. 90 і 2) ч. 70; в) відділ ентомології досліджує шкідників цукрового буряка і лашні і вивчає способи боротьби проти шкідників; г) відділ фітопатології вивчає хвороби цукрового буряка, пшениці, вівса; д) відділ вживання провадить колективні дослідження в селянських господарствах і радгоспах і вивчає методику агробіот. Результати робіт станція публікує в своїх «Трудах», які видає Сорто-насіннєве управління Цукротресту, в збірниках СНУ Цукротресту, в журналі «Защита растений от вредителей», в записках Маслівського насіннєвого технікуму. Надруковано до 35 робіт станції, у цім числі звіт за 15 років і окремі роботи з усіх основних питань програми.

НЕМИРЧАНСЬКА ДОСВІДНА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ ЦУКРОТРЕСТУ

Станція Немерчі, Південно-західних залізниць, Могилів-Подільської округи

З 1886 р. аж до 1917 станція мала назву «Немерчанське насіннєве господарство К. Бушинський і М. Лонжинський»; з 1921 р. до 1925 р. станція провадила виключно селекційні роботи, насамперед, в галузі селекції цукрового буряка, а з 1925 р. існує як досвідно-селекційна установа. Роботи станції розподіляються на 3 відділи: відділ бурякового сортівництва, відділ небурякових культур, і досвідний відділ (рільництво і агрохімія). Склад наукових співробітників станції: директор станції досвідник Надеждин О. М., спеціалісти: Федорович Л. І., Ковалевський Л. І., Ракочі В. А., Попович Б. Ф., Марголін К. М., Вітко А. М., Мокан Г. С., Петров А. А., Кульчицький А. В. Станція працює на кошти Цукротресту, бюджет її на 1927-28 р. — 320.000 крб. Завдання станції: вивчання впливу сорту на сорт цукрового буряка, вплив стимулюючих речовин на окремі сорти цукрового буряка, опрацювання методики і техніки сортоспроби, сортовивчання і сортоспроби цукрового буряка, озимої пшениці, ярової пшениці, вівса, гороху; питання сівозміни, добрив, питання інтенсифікації культури бурякових висадків;

вивчення трав, як попередників і вплив їх на ґрунт; вивчення водяного режиму ґрунту, динаміки живильних речовин в ґрунті, вивчення фізичних властивостей ґрунту, хід вступу живильних речовин в різні культурні рослини, облік видатків живиних речовин як окремо рослинами, так і сівозміною. Роботи своєї станція публікує в: «Бюлетені Сорто-насіннєвого Управління» Цукротресту, в збірниках СНУ, в журналі «Селекційний вісник», а також видає свої «Труди», т. I, яких випущено р. 1927, де вміщено історичний нарис станції, кліматичні і ґрунтові умови, програму рілляництва і агрохемії.

УЛАДІВСЬКО-ЛЮЛІНЕЦЬКА СЕЛЕКЦІЙНА СТАНЦІЯ ЦУКРОТРЕСТУ

Уладівка, на Поділлі

Уладівську селекційну станцію засновано року 1888 і з того часу вона існувала під такою назвою до 1927, коли її поєднано з Люлінецькими насіннєвими господарствами Цукротресту і дано теперішню назву. Станція має 1750 дес. землі в 4-х економіях. Директор станції Семполовський Л. Л., спеціалісти цукрового буряка: Балан Є. Є., Шиманський А. Г., Гроник І. І. і спеціаліст нецукристих культур Кукулевський Е. І. Станцію утримує Цукротрест. За останнє десятиріччя станція вивчала різні сорти цукрового буряка—на урожай і цукристість, при різних термінах засіву і фракціонування насіння буряка; провадила облік енергії і вивчала фізіологію зростання буряка, а крім того провадила сортоспроби цукрового буряка, озимої пшениці, ячменю, вівса, гороху і бобів, а також працювала коло питань мінерального добрива під пшеницю. Звіти про свою роботу станція друкує в «Бюлетені сортонасіннєвого Управління Цукротресту», а також в спеціальних німецьких журналах.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧЕ БЮРО ЩОДО ЗЕМЛЕВПОРЯДЖЕННЯ ПРИ ДНІПРОПЕТРІВСЬКІМ ЗЕМЛЕВПОРЯДЧИМ ТЕХНІКУМІ

Дніпропетрівське, Шевченківська ч. 21

Існує з 1927 р. Наукових співробітників 3: Лангамер Л. І. (межевий інженер), Фролков Д. П. (землевпорядник) і Нестеренко П. П. (агроном). Кошти на роботу бюро одержує від технікуму. В 1927-28 р. провадилося досліджування землевпорядження Дніпропетрівської округи. На майбутнє п'ятиріччя накреслено дослідити землевпорядження в округах: Запорізькій, Артемівській, Сталінській, Маріупільській, Криворізькій, Ізюмській, Куп'янській і Старобільській. Видань не було.

МАЛО-ЗАГОРОВСЬКИЙ МАТОЧНИЙ РОЗСАДНИК ХАРЧОВИХ ТРАВ НА НАСІННЯ

п/в. Борзна, Конотінської округи

Засновано 1920 року. Розсадник розташований на терені Ніженської округи, Плисковського району. Відділи: досвідний, насінництва лукових трав і селекційний. Директор Смірнов О. М.; наукові робітники: Ю. Е. Халаш, Н. С. Гучок, Г. М. Головань і А. П. Горленко. Фінансується за кошторисом НКЗемсрав—25.000 карб. (27-28 р.). Працює над вивченням техніки насінництва лукових трав та селекцій.

ПОЛТАВСЬКИЙ ВЕТЕРИНАРНО-БАКТЕРІОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

Полтава, Воскресенський пров., 5-7

Засновано 1896 року. Ін-тут має відділи: вакцинозний, сироваточний і досвідного вивчення епізоотій. Особовий склад: директор-бактер. І. М. Єндовицький, зав. відд. бактеріології—В. В. Кошевий. У віданні Наркомзему; 1928 року фінансовано в розмірі близько 30.000 карб. Дослідчі роботи провадить над такими питаннями: раціоналізація виготовлення сироваток проти сибірки і проти бешихи; відношення організму до кровопускання; виготовлення протичумної сироватки для собак; робота з фільтраційним вірусом чуми собак; вивчення шкарлятини коней і т. інш. Праці свої друкує в періодичних спеціальних виданнях, популярні статті—в місцевих.

НАУКОВО-ДОСЛІДЧИЙ ТА УЧБОВО-ПІДСОБНИЙ РОЗСАДНИК ЛІКАРСЬКИХ ТА ЕТЕРОНОСНИХ РОСЛИН ХАРКІВСЬКОГО ХЕМІКО-ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ТЕХНІКУМУ

Харків, Далека Журавлівка, хутір Ласківка

Засновано у 1928 році. Завідувач Г. А. Карпенко, Ляборант Л. С. Крилов.

За тимчасовим програмом робіт розсадника лікрослин функціонують відділи: 1) Ботанічний, 2) Досвідний, 3) Виробничий.

1928-29 р. розсадник лікрослин провадить роботи на кошти, що їх відпущено за умовою з Держторгом на суму крб. 5.000.

В цьому році поставлені досвіди по деяким питанням культури лікрослин, а саме: 1) Вплив часу посіву та посадки (коріанд, чернушка, дититаліс). 2) Вплив різних засобів посіву та

посадки (валеріяна, чорна рожа). 3) Вплив угноєнь (судза, шавлія, белядона). 4) Вплив часу уборки врожаю (м'ята, котовник).

Крім того робляться хемічні аналізи сировини в різні вегетаційні періоди (до квітнення, під час квітнення та інше).

Результати досвідів 1928-29 р. будуть надруковано в першому кварталі 29-30 р.